Császár János

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

XIV. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM — ÁRA: 60 FILLÉR — 1972. NOVEMBER 23.

„Ugyanazon folyamat két oldalán állunk, munkánkat közösen láthatjuk el igazán”

Nagyszerű szervezés, alapos előkészületek telt ház, őszinte légkör. Így lehetne röviden jellemezni az ipari kari KISZ-szervezet által rendezett interpellációs napot. *Kovács István* KISZ-titkár mutatta be az est vendégeit, *Ollé Lajos dékánt, Szabados Anna dékánhelyettest, Marcell Jenő párttitkárt, Marosi Miklós kari szakszervezeti elnököt* és a kar tanszékvezetőit; *Megyeri Endrét, Kiss Imrét, Vági Ferencet, Barna Gyulát, Ferencz László*t *és Bikics Istvánt.*

A rövid megnyitó után *Ollé Lajos* azonnal a tárgyra tért, ezzel is jelezve a találkozó kötetlen formáját és az igyekezetet, hogy lehetőség szerint minden kérdésre sor kerüljön. Először *„tévészokás” szerint az előzőleg benyújtott kérdésekre válaszolt.* Különösen egy *másodéves iparos csoport kérdésére tért ki,* akik egy egész kis tanulmányt írtak az egyetemi oktatásról, véleményük szerint az egyre növekvő memoriter anyagot csökkenteni kellene, és a fő hangsúlyt az *alkalmazásra, a készségfejlesztésre, az információ-felhasználásra kellene fektetni. Ollé elvtárs* elmondotta, hogy az egyetem sokat tett az utóbbi időben ez ügyben, a reform jelentősen csökkentette néhány tárgy kötelező anyagát, növekedett a hallgatókat intenzívebben az oktatás folyamatába jobban bevonó formák szerepe (szeminárium, koncentrált oktatás, szakszeminárium stb.). Véleménye szerint a kért kötelező memoriter anyag minimálisnak tekinthető, és szükséges alap a közgazdaságtan későbbi tanulmányozásához, hiszen a készséget csak ismeretanyag birtokában lehet elsajátítani, fejleszteni. A csoport tagjai egyes előadások és szemináriumok színvonalát is elégtelennek találták, a hibát nemcsak az előadó személyében keresték, hanem abban, hogy az egyetemen nem foglalkoznak kellően az oktatás folyamatával, oktatási módszereiket nem fejlesztik, nincsenek modern eszközök, véleményük szerint a középiskolához képest csak az anyag több, az oktatási forma változatlan. A meghívottak közül az est folyamán többen is hozzászóltak ehhez a kérdéshez, *a hallgatók által festett képet általában egyoldalúnak és megalapozatlannak találták, részletesen elmondták a reform óta tett változásokat, összehasonlítva a régebbi időszakkal, és bár udvariasan, de határozottan elutasították azt a hangot, amely a diákság részéről az eddigi eredményeket semmibe vevő helyzetről, az oktatás csődjéről, kétezer éves lemaradásról beszélt. Kérték, hogy a hallgatók megalapozottabb, konkrétabb kérdéseket tegyenek fel, mert az ilyenekre egyszerűen nem lehet válaszolni, ezeknek a találkozóknak pedig főleg konkrétságukban lehet nagy hasznuk.*

A továbbiakban bizonyították is ezt, mert a konkrét és megalapozott, egyes tárgyakkal, jegyzetekkel, szemináriumokkal kapcsolatos kérdésekre pontos, a hallgatóságot kielégítő választ adtak. *Megyeri Endréhez két szemináriumvezetőről érkezett panasz, aki megköszönte az információkat, és megígérte, hogy a szemináriumvezetőket, amennyiben ez látszik a legjobb megoldásnak, leváltja, csak azt sajnálta, hogy a hallgatók nem jelezték előbb kifogásaikat.* A tanszék részére érkezett másik lényeges kérdés az *Ipargazdaságtan tankönyvet hiányolta. Megyeri elvtárs elmondotta, hogy* az 1966-os tankönyv elavult, *az új tankönyv összeállítása igen nagy munkát vesz igénybe,* különösen egy olyan tárgynál, mint az övék, amelyiknek elmélete és gyakorlata évről évre változik, szerinte nem is érné meg a ráfordított fáradtságot, és *a hallgatóknak tudomásul kell venniük, hogy az egyetemen egyre inkább kevésbé strukturált tananyaggal találják magukat szemközt.* Nagy derültséget keltett, amikor a tanszéket azzal „vádolták”, hogy a bérjövedelmezőségi érdekeltséget, mint az egyedül üdvözítő megoldást tanítja, holott a közgazdasági közvélemény általában nem ismeri el. *Megyeri elvtárs* egy rögtönzött kis szakelőadással körítve bizonyította az ellenkezőjét.

Rövid kérés *Ollé elvtárshoz,* az iparstatisztika oktatását két félévről csökkentsék egy félévre. Megnézzük — ígérte a statisztikai tanszék vezetője. Ehhez hasonló kérdést tett fel *egy másik hallgató, aki azt javasolta, hogy az elmélettörténet első félévét a politikai gazdaságtan és a gazdaságtörténet keretében oktassák, és a második félév anyagát vegyük részletesen két féléven keresztül.* Mivel a tanszék nem az ipari karhoz tartozik, *a dékán* csak a *javaslat továbbítását tudta megígérni* Arra a kérdésre, hogy miért nem lehet szakszemináriumi témából koncentrálni, azt válaszolta, hogy a két forma eleve eltérő céllal keletkezett, de ha ezen változtatnának is, akkor sem tartja jelenleg hasznosnak, hiszen a szakszeminárium és a szakmai gyakorlat lehetőségeit még messze nem használtuk ki, és nincs értelme to-

(Folytatás a 7. oldalon)

FOTO ESZES TAMÁS

KÖZGAZDÁSZ

17 külföldi hallgató kapta meg diplomáját 1972. november 21-én. A diplomakiosztó ünnepélyen részt vettek egyetemünk állami vezetésének és KISZ-szervezetének képviselői. Az állami vezetés nevében dr. Solymár Károly elvtárs búcsúztatta a hallgatókat, a diplomákat pedig az illetékes karok dékánjai adták át. Egyetemünk KISZ-szervezetétől ajándékot kaptak a végzős külföldi hallgatók.

Egy „vegyes” nyelvi klubestre kerül sor a Nyelvi Kör keretein belül, november 30-án, ahol többek között az orosz nyelvet kedvelő hallgatók szovjet költők verseivel ismerkedhetnek meg.

December 2-án, szombaton, délelőtt 10 órakor ballagnak végzős hallgatóink, majd utána Egyetemi Tanácsülés keretében kerül sor az oklevelek ünnepélyes átadására.

Miről tárgyalt az V. országos kollégiumi konferencia?

Diákönkormányzat • Közösségi élet • Elméleti kutatócsoport

November 9. és 11-e között rendezték Pécsett az V. Országos Kollégiumi Konferenciát, melyen az ország 130 egyetemi és főiskolai kollégiumából körülbelül 240 állami és diákvezető vett részt. Az Orvostudományi Egyetem mint rendező szerv igazán kitett magáért: a 3 nap alatt, az ország felsőoktatási kollégiumainak vezetői kellemes légkörben beszélgethettek, vitatkozhattak — a plenáris és szekcióüléseken túl is —, az egymást kölcsönösen érintő kérdésekről.

A tartalmi részt illetően már eltérő lehet a küldöttek véleménye, attól függően, hogy saját kollégiumaikban mennyit tudnak hasznosítani a konferencián elhangzottakból.

A tanácskozás egy feltételnek mindenképpen eleget tett: tisztázódott, hogy milyen új problémák merültek fel az elmúlt 3 évben a veszprémi találkozó óta, hol állnak jelenleg kollégiumaink a szakmai-, politikai munka területén, a szakkollégiumi kérdésben, a kollégium általános művelő tevékenységében.

Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy számtalan — a konferencián felvetett problémán mi már jóval túl vagyunk, előttünk nagyon sok új, megoldatlan kérdés áll.

A szakkollégium például csak 4 éve működik, mégis az országban élenjárok vagyunk, a felsőoktatási intézmények kollégiumiban ugyanis, vagy nincs szakkollégium, vagy csak kezdetleges formában működik. Ez a kérdés egyébként súlyozottan szerepelt a tanácskozáson, tehát várható, hogy egy hasonló találkozó idejére a 130 kollégium többségében működni fog szakkollégium, melyek megszervezéséhez némi tapasztalatátadással mi is hozzájárultunk, Chikán Attila szakkollégiumi igazgató és Temessy József DB titkár hozzászólásai révén.

Úgy érzem, hogy a diákönkormányzat erősítése míg a diákvezetőknek stabil elfoglaltságot ad, addig nálunk ennek gyakorlása jelenti a fő munkát. Vagyis igen jó helyen állunk, de még meg kell tanulni a lehetőségekkel élni. Azt ugyanis senki sem vitathatja, hogy egyetemünk kollégiumaiban a közösségi élet még messze elmarad attól, amit a feltételek lehetővé tesznek.

Felmerült, hogy egy tendencia kezd érvényesülni: ahogyan javulnak a tárgyi feltételek, úgy hal el a közösségi élet a kollégiumokban. A hozzászólók (legalábbis a tudományegyetemi szekcióban) általában egyetértettek. Végül is megállapodtunk abban, hogy a haladó hagyományokat (melyekről igen sokat beszéltünk, a híres sárospataki kollégiumtól kezdve a NÉKOSZ-mozgalomig) nem lehet mechanikusan „átmenteni” az új feltételek közé, hanem a haladó hagyományokat „ötvözni kell” az új viszonyoknak megfelelő tartalommal. Természetesen ez a tartalom, illetve ennek jelentős része még nálunk is kimunkálásra vár. A fent említett jelenségben, tehát nem olyan ok-okozati összefüggést kell látnunk, miszerint a rossz feltételek akkor jó közösségi életet eredményeznek. Az biztos, hogy

a modern, korszerű körülmények között is a falak nagyon elválasztják egymástól az embereket. (A 2 ágyas szobák problémája szintén téma volt.) Viszont a jó tárgyi feltételek, a kényelmes elhelyezés nem olthatja ki a közösségi életet

Körülbelül itt érkeztünk el a jelen gyakorlatához. Az előre megküldött írásos anyagok között található volt egy „kutatási témajavaslat”, mely felöleli a kollégiumokat jelenleg legközvetlenebbül érintő, s eddig még nem tisztázott kérdéseket.

Az egyetemünk kollégiumait összefogó Központi Kollégiumi Diákbizottság foglalkozik egy „elméleti kutatócsoport” létrehozásának gondolatával, mely egyenlőre csak terv. Ugyanakkor a Kinizsi utcai kollégiumban felmerült, hogy kollégisták, vagy nem kollégisták szociológiai témájú TDK-ban a kollégiumról írjanak, s a szerzőt, vagy a szerzőket a KDB is megfelelően honorálná.

Mindkét kezdeményezéshez nagy segítséget nyújtana az említett témajavaslat, ezen kívül a vállalkozókkal konkretizálnánk mindent: feldolgozásra váró kérdés van bőven a kollégium agit.-prop.-tevékenységtől kezdve az alapközösségi rendszerig. Az elkészített anyagok nagy segítséget nyújtanának a kollégiumi diákbizottságoknak, s a kezdeményezések jelentőségét aláhúzza, hogy egyetemünk hallgatóink körülbelül fele kollégista. (Ez a bejelentés egyben felhívás is.)

Egyetemünkről öten vettünk részt a pécsi konferencián; az említetteken kívül Tóth András, a Makarenkó utcai kollégium igazgatója: a Kinizsi utcai kollégiumot Bakonyi Péter képviselte. Tanultunk is a tanácskozáson, hiszen a plenáris ülésen például igen színvonalas beszámolót hallhattunk arról, milyen hagyományai vannak a magyar kollégiumi rendszernek, hol a helyünk európai viszonylatban, s azt is megállapíthattuk, hogy nincs szégyenkezni valónk.

Azt viszont már

hiányoltuk, hogy csak egyetlen mondat hangzott el a kollégista házaspárok kérdéséről, pedig ez országos viszonylatban egyáltalán nem megoldott.

Mindenesetre a tapasztalatokat igyekszünk hasznosítani, s legfőbb gondunk, hogy saját területünkön lépjünk előre. Ezért is hívom fel a figyelmet ismételten a cikkben említett két kezdeményezésre.

Janurik János
KDB titkár

Tervek, elképzelések

Az elmúlt tanév végén egyetemünkön bizottság alakult az állami és társadalmi szervek képviselőiből azzal a feladattal, hogy összeállítson egy nagyvonalú programtervezetet egyetemünk bekapcsolódásának lehetőségeiről Budapest centenáriumának ünnepségsorozatába. A bizottság meszszemenően figyelembe vette azt a tényt, hogy 1973 az egyetem jubileumi éve is és így ezzel kapcsolatban komoly feladatok hárulnak oktatóinkra és hallgatóinkra egyaránt.

Egyetemünk KISZ-szervezete a „centenáriumi programmal” kapcsolatos célkitűzéseit alapvetően három területen kívánja megvalósítani: az egyetemi KISZ-klub keretén belül, a külső társadalmi munkaakciókban és a centenáriumi ünnepségeken való képviselet területén.

A közelmúltban rendeztünk egy beszélgetést a Fővárosi Tanács vezetőivel a klubban, mint az egész program nyitóeseményét. Célunk az volt, holgy hallgatóinknak lehetőséget nyújtsunk közvetlen beszélgetés formájában is fővárosunk jelenének, terveinek megismerésében. A beszélgetésen —, mely színvonalát tekintve egyesek szerint nyilvános tv-adásban is közvetíthető lett volna — sajnos meglehetősen kevesen vettek részt. Reméljük, hogy a fővárosunkkal foglalkozó reprodukciós kiállítás a következő évben nagyobb tömegeket fog vonzani.

A társadalmi munkák területén főleg a külső szervezésekbe kívánunk bekapcsolódni. („Szép Tiszta Ferencvárosért” stb.) Jelenleg várjuk a kerület illetékes szerveitől a munkalehetőségeket.

Egyetemünknek több — évek óta eredményesen szereplő — művészeti együttese van, melyek felajánlották, hogy szívesen adnak műsort a kerület különböző centenáriumi megemlékezésein, koszorúzásain stb.

Az első évfolyam KISZ-vezetősége éppen a már említett bizottság javaslatára szerepeltet éves munkatervében olyan szervezett városnéző sétákat, melyek lehetőséget adnak vidéki hallgatóinknak, de minden bizonnyal néhány budapestinek is fővárosunk jobb megismerésére.

Mindezek tervek, elképzelések, megvalósulásukról folyamatosan tájékoztatjuk olvasóinkat.

M. T.

Könyveket a tanyasi iskoláknak!

Főiskolánk KISZ-bizottsága „Könyveket a tanyasi iskoláknak” címmel akciót hirdetett meg. Arra kértük KISZ-szervezetünk tagjait, hogy legyenek támogatói a mozgalomnak és bocsássák rendelkezésünkre azokat a könyveket, amelyekről szívesen lemondanának 8—14 éves általános iskolai tanulók számára.

Kezdeményezésünk eddigi szakasza sikeresen zárult, mintegy 400—500 kötet szépirodalmi könyvet gyűjtöttünk össze. Az összegyűjtött könyveket 1972. november hó végén egy nyírségi tanyasi általános iskolának adjuk át, ahol 60 tanuló 2 pedagógus irányításával tanul.

Kezdeményezésünket tovább folytatjuk, és bővíteni szeretnénk.

Szeretnénk, hogy valamennyi felsőoktatási intézmény rész venne e nemes mozgalomban, és valamennyi tanyasi általános iskola kisebb könyvtárral rendelkezne.

Sztanó Imre,
a Pénzügyi és Számviteli Főiskola
KISZ-bizottság titkára

Elégedett ember

Ha valaki azt mondja magáról — „elégedett vagyok, mert olyan dolgokkal foglalkozom, amik érdekelnek, és kielégítenek," — annak a munkája már majdhogynem fél siker, fél eredmény. S azon a területen, amelyen Akar László tevékenykedik nem sokkal haladva túl az egyetemi élet startvonalán, ez bíztató kezdet. Ő volt az, aki nagyon őszintén ilyen megelégedett embernek vallotta magát.

Hogy megválasztották az elsőévesek KISZ-titkárnak nagy kedvvel és lendülettel fogott a munkához. Mint tapasztalt mozgalmár tudja, itt nem lehet késlekedni, aki tempót veszt, az „útitársak" nélkül marad. Már mint középiskolás szerzett egy-két tapasztalatot ezen a téren.

A Fazekas gimnázium matematika tagozatán érettségizett. Két évig volt az iskola KISZ-titkára majd a KISZ KB. középiskolai és szakmunkástanuló tanács diákelnöke lett. A rétegtanácsot egy évnél tovább irányította. Sokszor vezetett KISZ-tábort, ahol teljes döntési jogköre volt. A katonaságnál bekerült a zászlóalj vezetőségébe, utána ezred vb-tag lett, majd századtitkárrá választották. Jónéhány egyetemi társát sikerült nagyon közelről megismernie ott. Véleménye szerint akik a katonaság „rostáján" átmenve egymás előtt megállják a helyüket, azokban a civil életben sem lehet csalódni.

Mielőtt még átlépték volna az egyetem kapuját, sokat vitatkozott társaival, hogyan lehetne a KISZ-mozgalmimunkát jól csinálni. Most itt van az önigazolásra a lehetőség, hogy ne csináljanak többé olyant, ami nem nevezhető KISZ-munkának, A 9 tagú évfolyam KISZ-vezetőségnek az a célja, hogy sok embert megfogó mozgalmi munkát végezzen.

Huszonhárom alapszervezet fog össze a vezetőség. Az alapszerveket az év folyamán politikai és tanulmányi vetélkedők során szeretnék versenyeztetni. Csoportos labdarúgó-tornát terveznek a kollektíva összekovácsolása érdekében vegyes csapatokkal (fiúkkal, lányokkal) kirándulással egybekötve. A tanítási nagyszünetekben dalfesztiválokra készülnek az alakulóban lévő kórusok. Idegen nyelvi levelezési mozgalommal kapcsolják majd össze a nyelvtanulást. S ahol a legtöbb sikert kívánjuk az elsőéveseknek az a minimum u. p. versenyünk.

Csupán néhány pont a munkatervből, amely valóban színesnek mondható. Megvalósulásukért sokat kell tenni a KISZ-vezetőségnek. Akar Laci idejének is nagy részét ma még a mozgalmi munka köti le. Reggel 8 órakor kezdi a „műszakot" az egyetemen, s valamikor este 10 óra tájban vetődik haza. Kedvenc hobbyjával a matekkal sem tud olyan mértékben foglalkozni, mint középiskolás korában. A tanulást is másképpen kell ütemeznie, mint annak a hallgatónak, aki „csak" egyetemista. Egyes tárgyakkal sok elfoglaltsága ellenére is folyamatosan foglalkozik, míg a többit csak szakaszosan tanulja. De nem panaszkodik, hisz még így is időmilliomosnak érzi magát a középiskolai kötelezettségekhez képest. Szabad idejében irodalommal, és a komoly zenével szeretne közelebbről megismerkedni, mert ezeken a területeken egy csomó hiányossága van.

De most elsősorban a KISZ-ben kell olyan munkát produkálnia a vezetőséggel együtt, amit elismernek. Egy mondattal ezt így fogalmazta meg: „Amit csinálunk az adjon, és jó irányba befolyásolja az embereket". Ehhez kívánunk sok sikert.

Fotó: Eszes István

Hogy közelebb kerüljünk egymáshoz

Már több mint egy hónapja lezajlottak a DB-bizottsági választások, helyenként nézeteltérés nélkül, máshol éles viták után, de megszületett a döntés. Ebből az alkalomból kerestem fel a Veres Pálné utcai kollégium DB-titkárát, Kalász István elsőéves hallgatót.

— Számítottál-e rá, hogy te leszel a titkár?

— Az igazság az, arra gondoltam, hogy bekerülök a DB-be, de hogy titkár leszek, annak a lehetősége nem merült fel bennem.

— S mire támaszkodott a jelölőbizottság, amikor összeállította a vezetőségi tagok listáját?

— Csak a középiskolából hozott jellemzésekre tudtak hagyatkozni, hiszen az itt töltött néhány hét kevés arra, hogy mélyebben megismerjük egymást. Esetleg az jelentett támpontot, hogy itt nagyon sok srác van, akivel egy században voltam a katonaságnál.

— Volt már ilyen megbizatásod?

— Másodikos gimis korombban lettem kollégista, s először kultúrosként, majd mint DB-titkár tevékenykedtem. A kollégiumi DB és az iskolai KISZ-szervezet között sajnos nagyon laza volt a kapcsolat, és én közvetítő szerepet töltöttem be. Most a fő cél: megismerni az embereket, s elérni, hogy minden téren közelebb kerüljenek egymáshoz. Az idő rövid ahhoz, hogy nagy programokat lehessen tervezni, de erőnkhöz mérten biztosítjuk a lehetőségeket, s a lakókon múlik, mennyire élnek vele. Sok érdekes, vonzó kulturális és politikai rendezvény szerepel programunkban. Ilyen a Makarenkóhoz hasonló disc-jockey, vidám irodalmi estek, ahol az irodalmi színpad koleszos tagjai lépnek fel. Alkalmat adunk a magukban valamely művészet iránt tehetséget érző fiataloknak a bemutatkozásra. Tervezzük neves újságírók meghívását a klubba: aktuális politikai kérdésekről szeretnénk részletesebb tájékoztatást kapni, ugyanakkor szakproblémákról beszélgetni. A sportolási lehetőségeink jók, a Veres Pálné Gimnázium udvarán lehet focizni, s előrelátólag a tornatermünket is is rendelkezésünkre bocsátják.

Úgy gondoltam, ha már a kollégiumban járok, bekopogtatok néhány szobába: nekik mi a véleményük az új DB-titkárról? Nagyon sok srác van ugyanis a koleszban, akik egy században voltak, így arra mertem következtetni — s milyen rosszul —, hogy valamelyest ismerik egymást.

Konkrétumot csak címszavakban hallottam: lezser srác, jó viszonyban van a többiekkel, jó humorú, tud alkalmazkodni, nagyon kritikus, szókimondás, határozottság jellemzi.

Úgy érzem, a megkérdezettek elégedettek a választással, és hogy tényleg alaposak voltak-e, azt az idő dönti el.

Barna Zsuzsa

Mégis volt!

Bebizonyosodott, hogy nem tévedtünk, mikor az I. évfolyam KISZ-vezetőségét megválasztottuk. Legalábbis úgy tűnik. Mintegy bemutatkozásként háromnapos szüretet szerveztek Tarcalon, egy hegyaljai kis faluban. Annak ellenére, hogy hideg volt, köd volt és esett az eső — nagyszerű élményben volt részünk. Először az lepett meg bennünket, milyen kedvesen fogadtak az ott élő emberek. A tsz vezetői már második este meglátogattak minket, és hosszan elbeszélgettünk a szövetkezet gazdasági problémáiról... Utolsó este vendégül láttak szállásunkon finom hegyaljai borral. Szálláshelyünk, a falu régi klubja ping-pongfelszereléssel, sakkal, televízióval, magnóval, erősítővel biztosította esti szórakozásunkat. A csoport egy része Tokajban lakott, és mielőtt elindultak szálláshelyükre, vidám énekszó verte fel a falu csendjét. Utána mi vettük át a stafétát.

Vasárnap reggel — az éjszakai esőzések miatt — nem mehettünk dolgozni. Ezért 4—5 üveg likőrrel és rummal kárpótoltak bennünket. Meg kell még említeni, hogy a tarcali SE asztalitenisz- és futballválogatottja döntő vereséget mért „válogatott" csapatainkra.

A munka abból állt, hogy az összeaszalódott szőlőszemeket (aszut) külön le kellett szemezni egy „vedér"-be. Munka közben védő italról is gondoskodtak a vezetők.

— Összességében meg vagyunk elégedve a munkával — mondta búcsúzáskor a Vezér Tsz elnöke.

Dobos—Blahó

„Az állami oktatás helyzetéről s fejlesztésének feladatairól"

Helyzetéből, feladataiból, és szerepéből következően egyetemünk egyike azoknak az intézményeknek, amely a KB oktatáspolitikai határozatának bázisa lehet, és kell is hogy legyen. A végrehajtás küszöbén célszerű és szükséges is, a határozatot átgondolni. Mit, s hogyan akar megoldani, melyek a velük szembeni elvárásai és követelményei? Ezek figyelembevételével tűzte napirendre egyetemünk pártbizottsága november 15-én megtárgyalás céljául az MSZMP KB határozatot „Az állami oktatás helyzetéről, s fejlesztésének feladatairól" a végrehajtás nagy közös munkájának megkezdése előtt. A téma előadója Vági Ferenc volt, aki rövid bevezetővel bocsátotta vitára az írásos anyagot, a párt vb és oktatási és tudománypolitikai bizottság nevében.

A határozat a mi ügyünk is

A Központi Bizottság határozata, melynek megszületését a párt X. kongresszusa indította el, kifejezi, hogy oktatási rendszerünk társadalmunk szocialista fejlődésében fogant igényeknek, megérett szükségleteknek már nem felel meg, elodázhatatlan mielőbbi továbbfejlesztése. Nagy a száma azoknak a fogyatékosságoknak, amelyeket felvet, amelyeknek a leküzdését elhatározta. Közülük legsúlyosabb, hogy sem a világnézeti, sem az életben való részvétel „szakmai" előkészítését nem tartja megoldottnak és kielégítőnek. Gyakorlatilag az oktatás tartalmában formáiban, s módszereiben egyaránt számot kell vetnünk a korunk által támasztott követelményekkel.

A határozatban előtérbe kerülnek az általános és a szakmunkásképző iskolák, s a középiskolákról is több szó esik, mint az egyetemről. Ez így helyes — állapítja meg az írásos anyag- de semmiképpen sem jelenti azt, hogy mi most várhatunk mindaddig, amíg az általános és középfokú oktatásban a problémák megoldásában, eredményeket érnek el. A határozatban megtalálhatjuk azokat az elemzéseket és feladatokat, amelyek az oktatásirendszer egészét, tehát egyetemünket is érintik.

A felsőoktatási vonatkozások

Az oktatás egész rendszerére vonatkoztatja a határozat a tartalom korszerűsítését, a tantárgyak maradandó ismeretanyagát, struktúráját, s a szervesen illeszkedő közlési és számonkérési módszereket állítja a fejlesztés tengelyébe. Ezt kell nálunk is döntő láncszemként megragadni.

Egyik elsőrendű feladatunk — erősítették meg a pártbizottsági tagok az írásos anyagot —, az utóbbi években elkészült pontosabban, az összegyetemi képzést szolgáló tananyagok egyetemi szintű felülvizsgálata, értékelése. A felülvizsgálásnak a szakmai valamint az eszmei- és ideológiai színvonal mellett arra is tekintettel kell lennie, hogy oktatásunkban nem következett-e be túlságos szétaprózottság. Indokolt-e az önálló tárgyak mai nagy száma? Szorosan kapcsolódik ehhez, az átfedések kérdése, amik megszüntetése a tananyag csökkentésének is fontos eszköze. Amíg nincs meg a tartalmi értékelés, az adott tárgyak konkrét kapcsolódásainak ismerete, addig nem adható meg a tárgyak lényegéből fakadó formai és módszertani igény sem. A tartalmi korszerűsítés nagy és nehéz munka lesz a tervezésben és a szervezésben egyaránt.

A pártbizottsági tagok foglalkoztak a nevelés kérdésével és megerősítették az előterjesztett írásos anyagnak azt a megállapítását, hogy az oktatás nevelő hatása világnézeti formáló ereje ugyancsak a tartalomtól függ elsősorban, noha a tananyagok közlésének módja, didaktikai felépítése is fontos kérdés. Az oktatási anyagok korszerűsítésével kell megvetni az alapját a hallgatók világnézeti és emberi nevelésének.

A határozat az egyetemek KISZ-szervezeteinek irányítását legfőbb feladatként jelöli meg. Pártszervezetünk tevékenységében a KISZ-irányítás nevelőmunkájának hatékonysága ez ideig is központi helyet kapott, azonban a jövőben a területre még nagyobb gondot fordítanak.

A határozat kapcsán foglalkoztak az egyetem kutatási témáival, amelyek nélkülözhetetlenek a szakmailag korszerű marxista világnézetet formáló és megalapozó tananyagok születéséhez.

Egyetemünk káderutánpótlása jól felkészült oktatógárdánk stabilizálása szempontjából került ugyancsak a határozat kapcsán részletes megtárgyalásra.

Mit és hogyan?

Egyetemünk hibát követne el, ha úgy fogná fel, hogy mi a határozat előtt megtettük kötelességeinket, s megnyugodnánk babérainkon. Egyrészt az új kezdeményezések is sok problémát vetnek fel. Másrészt pedig a határozat fényében megmutatkozik, hogy több olyan kérdés is van, amivel érdemben nem foglalkoztunk, noha ez elkerülhetetlen — állapította meg az írásos anyag. Nem is helyeselhető, túlzásnak tekinthető az olyan magabiztos felfogás, miszerint reformunk csatáját már megnyertük volna. Ezt mindaddig nem is lehet elmondani, amíg meg nem bizonyosodunk arról, hogy tananyagaink korszerűsítése mennyire jutott előre, és mennyiben elégítheti ki a határozatban is megfogalmazott igényeket.

A határozat megvalósításában tovább kell vinnünk az oktatás korszerűsítésében elért eredményeket. Ki kell dolgoznunk egyetemünk távlati fejlesztésének tervét, melyet oktatásunk további tartalmi korszerűsítésére kell mint magra felépíteni.

E feladatot az egyetem és a pártszervezet vezetésének együtt kell kidolgozni. Az egyetem vezető gárdája minden egyes tagjának meg kell értenie, hogy a határozatból adódó feladatok megvalósításában, akárcsak a tananyagok korszerűsítésére gondolunk is, nem lehet csak az eddigi módszerekkel célba jutni. Eredményre akkor számíthatunk, ha vállalják, kezdeményezik és meg is szervezik a határozatból fakadó teendőket. Ennek érdekében a pártszervezetnek elő kell segítenie, hogy dolgozóink és hallgatóink felelősségteljesen részt vállaljanak a határozat végrehajtásában, s evégett a pártdemokrácia jegyében szükséges az egyetemi demokráciát fejleszteni.

A pártbizottság az előterjesztett anyagot kiegészítette és az egyetemi munka vázolt irányvonalát a határozat szellemében megerősítette.

Nemcsak egy diplomát akarnak magukkal vinni

Ismerjük-e a velünk élő mintegy 110 külföldi hallgatót? Odafigyelünk-e gondjaikra, bajaikra, keressük-e velük a kapcsolatot? Próbálunk-e segíteni nekik, hogy itt töltött életük évek múlva is örök emlék legyen. Mert nem könnyű megszokni az új környezetet, alkalmazkodni a megváltozott feltételekhez és mindezek ellenére eredményes tanulmányi munkát végezni. Távol élnek otthonuktól, nálunk tanulnak, velünk élnek és tanulmányaik befejeztével egyikük sem csak egy diplomát akar magával vinni. Az egyetem elvégzése mellett meg akarják ismerni az országot, együtt akarnak élni, szórakozni velünk.

A múlt héten a külföldi hallgatók hagyományos félévi „fehérasztal" beszélgetésén éreztem meg igazán, hogy mily *keveset tudunk az itt élő külföldi hallgatókról, gondjaikról, nyelvi és tanulmányi nehézségeikről. Butya László* a KISZ VB külföldi hallgatókat patronáló szakbizottsági vezetőjének féléves *beszámolóját* és a felszólalókat *hallgatva kezdtem közelebbről látni őket és többet megtudni róluk.*

Évek múltak el egyetemünkön *hagyománnyá vált,* hogy minden évben *új hallgatók jönnek idegen országokból.* Rácsodálkoznak hazánkra boldog örömmel néznek az új élet elé. De *minden öröm egyszer véget ér* és a Nemzetközi Előkészítő Intézetben töltött egy év után megkezdődik a tényleges tanulmányi munka, az egyetemi élet, melynek örömeit, nehézségeit napi gondjait mondták el a fiatalok félévi beszélgetésünkkor.

Megpróbálunk képet rajzolni róluk, mely hűen tükrözi életüket, tanulásukat, szórakozásukat.

Az egyetemünkön tanuló külföldi *hallgatók szocialista és fejlődő országokból jöttek,* államközi megállapodások, társadalmi intézmények között érvényben levő megállapodások alapján. Ha a hallgatók összetételét tekintjük, rögtön kitűnik, hogy *eltérő kulturális környezet képviselői. Ez kihat személyiségükre és munkájukra is.* Ideérkezésükkor *felkészültségbeli különbségek vannak* az egyes hallgatók között, melyeket *az Előkészítő Intézet* egyéves munkája *csak némileg tud csökkenteni.* Sajnos az előképzettségbeli hiányosságok *a tanulmányok megkezdésével akkumulálódhatnak.* A kezdésnél meglevő problémák egy része az iskolarendszerek különbözőségéből, nyelvi nehézségekből ered, másik részük lehet szorgalom és képességbeli hiányosság is. *Tanulmányi nehézségek* komolyan az *első és második évben jelentkeznek,* nemzetiségenként változóan. *A felsőbb években már nincs lényeges különbség magyar és külföldi hallgató átlageredménye között, de az államvizsgákon kiütközhetnek a felkészültségbeli hiányosságok.*

Fontos megjegyezni, hogy a külföldi diákoknak vannak tanulmányi problémáik, de ők is ugyanolyan eredményesen megállják a helyüket a tanulásban mint bárki más. Mégis vannak akik hajlamosak arra, hogy bizonytalan általánosítást mondjanak a külföldi hallgatók munkájáról, képességeiről ha esetleg rossz eredményt érnek el. Nem látják azt, *hogy köztük ugyanúgy, mint köztünk is található jó és rossz képességű, szorgalmas és hanyag hallgató egyaránt.*

Tanulmányaikban *különösképpen az elején van szükségük segítségre, hogy minél előbb elérjék a „magyar" szintet.* A tanszékek segítségadása, konzultációik és a KISZ Külföldi Hallgatókat Patronáló Szakbizottságának munkája mellett *a leglényegesebb a baráti kontaktus kialakítása a magyar hallgatókkal.* Ezt semmiféle szervezéssel nem lehet megteremteni. *Létrehozásán fáradoznia kell a külföldinek és magyarnak is.* Meg kell találni a segítségnyújtás helyes formáit, a tanszékeknek és a hallgatóknak egyaránt. Nem lehet hathatós *segítség a vizsgáknál érezhető „diplomáciai liberalizmus" sem. Ennek utóhatásai is súlyosak lehetnek, elmélyíthetik, konzerválhatják a hiányos tudásszintet. Ez azonban mintha már megszűnőben lenne,* és helyét az oktatók tényleges segítségnyújtása váltja fel. A fejlődést mutatják *a külföldi hallgatók színvonalas doktori disszertációi, a készülő TDK-k is.* Örvendetes tény az is, hogy az elmúlt félévben *nem volt évismétlő.* De tudjuk azt is, hogy a hallgatók nem mindegyike használja ki megfelelően a számukra nyújtott segítséget, konzultációkat sem. Ezen a jövőben változtatniok kell a saját érdekükben.

A külföldi diákok kulturális élete csak részben kapcsolódik az egyetemhez. Általános tapasztalat, hogy nem érdeklődnek a klub rendezvényei, műsorai iránt. Fel kell támasztani az ilyen kulturált szórakozási igényüket, és nagyobb aktivitással *tovább kell keresni azokat a formákat, amelyek kínálják a külföldi és magyar diákoknak a közös* szabad idő kihasználását.

Szeretnének többet látni, kapni Magyarországból: ennek érdekében szerveznek vetélkedőt Magyarországról, színházlátogatást, folklór estet és országjáró kirándulást.

— Suszter —

Fotó: Bajusz

Megértek a továbblépés feltételei

A pécsi tagozaton jövőre végeznek első ízben közgazdászok. A tagozat oktatói és hallgatói garnitúrája ekkor válik teljessé, kialakúlttá. A legnehezebb időszakon, a legsúlyosabb problémákon azonban már túl van a tagozat. *Dr. Komjáti Zoltán* tanszékcsoport-vezető docenssel, *dr. Papp Lászlóval*, a tagozat személyzetisével és *dr. Szűcs Pállal*, a pártszervezet titkárával arról beszélgettünk, hogyan sikerült megteremteni az oktatás legfontosabb személyi és tárgyi feltételeit, milyen gondokkal, problémákkal küzd jelenleg a tagozat, és mi a fejlődés további útja.

Az országszerte érezhető közgazdászhiány tette szükségessé a tagozat létrehozását. Pécsre azért esett a választás, mert mint régi egyetemi város, jó feltételeket biztosított a tagozatnak, másrészt a helyi társadalmi és állami szervek is támogatták. Az indulás mindezek ellenére nagyon nehéz volt, minden újabb tanévkezdés, minden újabb évfolyam belépése új problémákat, nehézségeket okozott.

A legsúlyosabb gondot kezdettől a helyiséghiány jelentette. Az orvosi egyetemtől örökölt épületrész (az orvosi egyetem volt rektori részlege) már a második évfolyam belépésekor szűknek bizonyult. A gépipari technikum termeit kellett igénybe vennünk, ami elég kényelmetlen megoldás volt részben a két épület közötti ingázás miatt, másrészt azért, mert ezek a helyiségek csak a délutáni, illetve esti órákban álltak rendelkezésünkre. Jelenleg — a jog emeletráépítése jóvoltából — nem kell igénybe vennünk a technikumot, de jövőre a IV. évfolyam belépésével lehet, hogy ismét rászorulunk. Az orvosi egyetem kémiai intézetének elköltözésével (ami már folyamatban van) újabb helyiségek szabadulnak fel, épületen belül. Így némi átalakítás, tatarozás után terjeszkedni tudunk, de valószínűleg ez is kevés lesz. Annál is inkább, mert a tanszéki szobák számát is növelni kell. Jelenleg négy—öt oktatónak jut egy-egy kisebb-nagyobb szoba, ami bizonyos szempontból nem is volt rossz a kezdeti időszakban. Mert igaz, hogy benn dolgozni ilyen körülmények között nemigen lehetett, de legalább annyi előnye volt, hogy jobban összekovácsolódott az oktatógárda.

Az első tanévre kinevezett körülbelül 18 oktató a Jogi Egyetemről, illetve más pécsi felsőoktatási intézményből, az anyaegyetemről, vállalatoktól és pécsi középiskolákból került ide. Az oktatói létszám azóta 44-re emelkedett, a teljes felfutáshoz (jövő év szeptemberéig) azonban még körülbelül 10 főre van szükség. Az oktatás személyi feltételeinek megteremtésében rendkívül nagy segítséget kaptunk a helyi szervektől azáltal, hogy eddig minden égető lakásproblémánkat megoldották. Ígéretet kaptunk arra, hogy a továbbiakban is segít nekünk a tanács ezen a téren, mindaddig, amíg a tagozat ki nem alakul. Ennek ellenére sem vagyunk könnyű helyzetben, mert most már egyes tárgyakhoz keresünk tanárt (nem úgy, mint korábban, amikor még választási lehetősége volt az oktatónak), másrészt anyagiakban nem bírjuk a versenyt a vállalatokkal. Továbbra is számítunk gyakornokokra az anyaegyetemről, és természetesen szeretnénk, ha sikerülne jól képzett gyakorlati tapasztalattal rendelkező vállalati szakembereket megnyerni a pécsi tagozat ügyének.

A feltételeket illetően legkedvezőbb képet a kollégiumi helyzet mutat. Jelenleg szinte mindenkit el tudunk helyezni kollégiumban, aki rászorul, és valószínűleg jövőre sem lesz ezen a téren különösebb problémánk. A Madách utcai épület (amelynek most még csak egyik lépcsőháza a miénk) feltehetően fedezni fogja a szükségletet. Az V. ötéves tervben épülő 1000 fős kollégiumban háromszáz férőhelyet kapunk.

Egyetemi helyiségproblémáink megoldására ilyen konkrét és meghatározott időn belül várható lehetőség egyelőre nincs, de a helyi állami és pártszervek ismerik oktatási nehézségeinket, foglalkoznak problémáinkkal.

Az itt említett eredmények és meglevő gondok mellett a tagozatnak sikerült beilleszkednie a vidék, illetve a város felsőoktatási rendszerébe. Jók a kapcsolataink a Jogi Egyetemmel, a Pollack Mihály Műszaki Főiskolával pedig alakulóban vannak. Az, hogy az MTA pécsi intézete társadalomtudományos profillal bővül, a közeljövőben, a tudományos együttműködés és kooperáció újabb lehetőségét teremti meg. Mindezek alapján azt lehet mondani, lassan megértek a továbblépés, az önálló karrá válás feltételei.

—nak

Ki kell már lépni a gyerekcipőből!

„Társadalmi munka? Az idén merült fel először. Eddig mindent áthárítottunk a beruházási keretre és a költségvetésre. Ebből a „bőségszaruból" kaptunk mindent. Amatőrfilmklubot akartunk csinálni?! Rögtön kaptunk 20 ezer forintot. Ennek a helyiségnek a berendezését is költségvetési pénzből vettük. Ha valamire szükségünk volt, csak vittük a papírt a főnökhöz, és majdnem mindent megkaptunk."

Tavaly az NKB átadta a wroclavi kapcsolatot. Húsz embert akartunk kiküldeni nyáron, és ugyanannyi lengyel egyetemistát fogadtunk volna. Gyakorlatilag ingyen meg tudjuk oldani a dolgot, választottuk Hoóz elvtársnak, amikor először azt mondta, kár kiadásba verni magunkat... Társadalmi munkát szerveztünk volna, nyáron ott álltak a kollégiumok üresen, a busz is kihasználatlan volt, még Balatonra is el tudtuk volna vinni őket a somogy megyei KISZ-bizottság jóvoltából. De aztán nem lett az egészből semmi. Hoóz elvtárs mégsem engedélyezte, mondván előbb a saját szervezetünket tegyük életképessé. Mutassunk fel valamit, amivel ki tudunk állni, aztán gondoljunk külföldi utazgatásra. Lemondtuk az egészet. Természetesen a társadalmi munka is elmaradt, és nem tudom, hogy ez után, hogy állunk a lengyelek elé.

Hrubi László a pécsi kihelyezett tagozat KISZ-titkára mondta el mindezt. Beszélgetésünk már az első tíz perc után rendhagyóvá vált. Rendszertelenül ugráltunk egyik témáról a másikra.

„Eredményeket értünk el — mondta. Mikor engem megválasztottak, adva voltak az alapszervek és semmi más. Nekünk, vezetőknek úgyszólván semmi egyetemi tapasztalatunk nem volt, és ennek ellenére úgy érzem, sokat fejlődtünk.

„Gyerekcipőben járunk még — folytatta azonban egy másik témára áttérve — hiszen semmi egyetemi tapasztalatunk nem volt, ahogy erőnkből tellett, úgy alakítgattunk, és alakítjuk a magunk kis szervezetét. Az első időben az volt a fő cél, hogy a kezdő évfolyamból egy olyan közösséget alakítsunk ki, amelyikre támaszkodni lehet. Ez sikerült ugyan, de nagyon sokat hibáztunk is közben. Eleinte egy-egy rendezvényünkre például 8—10 ember jött el. Még most is állandóan a fejünkhöz vágják, hogy ha egy ünnepségen csak 20 százalékos a részvétel.

„Igen fontos problémát jelent KISZ-szervezetünk helyének, szerepének konkrét körülírása az egyetem életében. Úgy gondoljuk amíg ez nem tudatosul bennünk, addig lényeges előrelépésre nem számíthatunk." — olvasom. Továbblapozva aztán, ilyen mondatokon akad meg a szemem: „A hallgatók fordítási munkájához biztosítsanak megfelelő számú szótárt!". „A KISZ-szervezet mondhasson, és mondjon véleményt az előadások, szemináriumok színvonaláról, az oktatók munkájáról." A tanulmányi és vizsgaszabályzatból kivett pontok, szabályok teszik ki a „tanulmányi munka" című fejezet nagy részét. Emellett viszont szó van a stúdium generaleről, pártépítésről, *politikai munka javításának lehetőségeiről, a pártszervezettel, oktatói KISZ-alapszervvel és* az anyaegyetemmel való *együttműködésről, az érdekvédelemről stb.*

— Mások a problémáink mint Pesten. Ha a jelenlegi vezetőségnek a megválasztásakor fennálló helyzethez viszonyítom a mostanit, sok mindent elértünk és tettünk — veszi át ismét a szót. De ezek az eredmények többnyire a feltételek létrehozását jelentették. Nekünk — bármilyen furcsán is hangzik — legtöbb esetben saját magunknak kellett rájönni olyan dolgokra is, amelyek Pesten már régóta megvannak. Bizonyos értelemben autarchiára törekedtünk, és törekszünk most is. Közben nem használtunk ki olyan lehetőségeket — és ez nemcsak a mi hibánk! — mint az ipar kari KISZ-szervezettel való tapasztalatcsere. A megyei KISZ-bizottsággal sem elég erős a kapcsolatunk. Jogaink voltak amivel nem éltünk megfelelően, és jogaink lehettek volna, amiket eddig nem szereztünk meg. Ha az eddigieket úgy foglalnám össze, hogy gyerekcipőben jártunk, akkor a jövőre vonatkozóan azt mondhatom, hogy ki kell már lépni ebből a gyerekcipőből!

Simor István

„Csak neked"

Régi vágya teljesül a Közgazdasági Egyetem pécsi tagozatos hallgatóinak december elején, amikor megjelenik saját lapjuk első száma. „Csak neked" — így nevezik egymás között a pécsiek a lapot, amely 20—30 stencilezett oldal terjedelmű lesz.

A pécsi felsőoktatási intézményeknek ugyan van egy újságjuk az „Universitas", ez viszont nem elégíti ki a tagozat KISZ-szervezetének igényeit, amely elsősorban belső tájékoztatásra szeretné felhasználni az új lapot. A szerkesztőségi ülésen azt is elmondták, miről akarnak írni az első számban és a későbbiekben.

Megjelenik egy cikk az általuk kidolgozott ösztöndíjpolitikáról. Írnak a gólyabálról (ami jobban sikerült, mint a budapesti). Közölnek egy elmélkedést az egyetemi életformáról. Tudósítanak a vezetőségválasztásokról és a párttagfelvételről. A kulturális rovatban kritikák és a hallgatók irodalmi írásai fognak megjelenni. Tervbe vették, hogy a tanulmányi rovatban orosz, angol és német nyelvű cikkeket is fognak publikálni. Később TDK szakdolgozatokból is szeretnének közölni kivonatokat. Ennyit szóban, a többit megláthatjuk írásban.

A „Közgazdász" szerkesztősége nevében jó munkát kívánok a pécsi lap munkatársainak.

Tóth Vladimir

Tanárok a szekrény alatt

A szekrény ez esetben egy igen szép, bár szépségéhez képest súlyos bútordarab volt, az egyetem fiatal oktatói pedig, akik alámerészkedtek, nem holmi játékos kedvtelésből tették, hanem azzal a céllal, hogy Pécs legújabb lakóházának kilencedik emeletén dr. Veress József egyetemi gyakornok lakásába helyezzék el. Ez már így szokás: ha valaki új lakást kap, szinte az egész tanszék ott van a beköltözésnél. Ha pedig ilyen gyors ütemben kapják fiatal oktatóink a lakásokat, hamarosan olyan kondícióba jönnek, hogy a vizsgaidőszakban igazi kiütéses győzelmeket is szerezhetnek...

A tagozat születése óta 15 lakást kaptak az oktatók, a modern lakónegyedben. A 15 lakásból 14-ben fiatalok laknak, tanársegédek, gyakornokok. Előlegezett bizalom ez a város és az egyetem részéről, és a lakás odaítélésének tulajdonképpen csak az a feltétele, hogy a beköltözők házaspárok legyenek. A lakás — talán említeni sem kellene — nagy segítséget nyújt számukra, hiszen e fiatal tanárok alig hogy kikerültek az egyetem padjaiból, rögtön katedrára is kellett, hogy álljanak. Az oktatandó tananyag természetesen nagy, az oktatógárda pedig kicsi. Így aztán tényleg fejest kell ugrani a munkába. Jegyzetírás, óravázlat, előadás, dolgozatjavítás, vizsgáztatás — sőt: közben a doktori disszertáció megvédése is — és ilyenkor az ember már keresi, hol a feje. És lehet, hogy a fejét az oktatói KISZ-alapszerv taggyűlésén találja meg, ahol éppen az éves munkatervet vitatja. Saját politikai és szakmai továbbfejlődéséről van szó, a pártépítésről, társadalmi munkáról. Studium Generáléról, szórakozásról és kirándulásról.

Régi, egyetemi emlékekről beszélgetünk. Sokan csoport- vagy évfolyamtársak voltunk, sok a közösen átélt vizsga-sztori, forró KISZ- vagy szakmai vita, csoportbuli és rongyosbál. Az emlékek közben azonban egyre gyakrabban kerül elő az új kutatási téma, vagy az új közösség, a pécsi gondok, feladatok. Nemcsak maguknak kell új otthont teremteni, hiszen csak akkor érezheti jól magát egy pedagógus, ha a diák is otthon van egyetemén. És idén már Pécsett is lesz rongyosbál...

Halász Géza

FIATALOS LENDÜLETTEL

A pécsi kihelyezett tagozat eredményes munkáját jelentősen befolyásolta az itt dolgozó párttagok politikai tevékenysége. Egy alapszervezetet alkot a 18 kommunista, amely közvetlenül a városi pártbizottsághoz tartozik. E tanév során alakultak meg az alapszervezeteken belül a pártcsoportok. A három pártcsoport tanszékenként szerveződött. Így közvetlenül résztvesznek a tanszéki problémák megoldásában és kapcsot jelentenek a párttagság és a vezetőség között. Az alapszervezet háromtagú vezetőségből áll. A pártszervezet titkára dr. Szücs Pál adjunktus.

Szücs Pál, a kihelyezett tagozat alapító tagjai közé tartozik. 1970. június 1-ével lett a Vállalatgazdasági tanszék adjunktusa és a pártszervezet megalakulásával kapott megbízást a párttitkári feladatok ellátására is. Sem az oktatás, sem a pártfeladat nem volt új dolog számára. 1965-ben végzett egyetemünk tanár B szakán, de már korábban demonstrátorként tevékenykedett. Az egyetem elvégzése után az MSZMP Baranya megyei pártiskola ipargazdaságtan tanszékére került.

Majd ezután még két pécsi vállalatnál dolgozott az egyetem megalakulásáig. Az eltelt évek alatt szerzett helyi ismerete, szervezeti tapasztalata és személyi kapcsolatai sok szempontból segítették a tagozaton reáváró politikai munkáját.

A párttitkári-oktatói és kollégiumigazgatói feladatok mellett már 1966 óta tanít a Közgazdasági Egyetem esti tagozatán. E széles körű elfoglaltság mellett nemigen gondolhatott a szakmai továbbképzésre. Ebből a meggondolásból mondott le idén a kollégiumigazgatói megbízatásról, hogy hozzáfoghasson a kandidátusi disszertációjának előkészítéséhez.

Szücs Pál, az egyetem fiatal oktatói közé tartozik, s miután az oktatók túlsúlyban majdmind fiatalok, akik még mint hallgatói kollegát is ismerték őt, így a közvetlen baráti hangvétel megszokott, természetes viszony környezetében. Ezek azok a körülmények többek között amelyek arra bátorítják, hogy a párttitkári feladatokat kandidátusi tervei mellett is vállalja.

A pártszervezet eddig végzett munkájáról, és jövőbeli feladatairól folytattunk beszélgetést a párttitkárral.

— Mire irányul a tagozati alapszervezet legfontosabb politikai munkája és milyenek e politikai munka feltételei?

— Új intézmény vagyunk és ezért az elmúlt időszakban a pártszervezet legfontosabb politikai feladatának tekintette az oktatás, nevelés és kutatómunka személyi feltételeinek politikai eszközökkel való megteremtésének elősegítését. A személyi feltételek alatt értem többek között a légkör és az oktatók közötti jó viszony kialakítását is. Különböző helyekről, vállalatoktól részben oktatási intézményekből kerültek ide, a javarészben fiatal oktatók. Egy részük itt kezdett el dolgozni, itt ismerték meg egymást. Pártszervezetünk számára nem volt közömbös, hogy milyen benyomást szereztek egymásról, és a tagság véleményét az új közösségben menynyire nyíltan mondja el. Lényegében sikerült megteremteni tagozatunkon az őszinte, nyílt légkört.

Taggyűléseink nyíltak, őszintük, s a kis taglétszám ellenére is akad vita bőven. Az elmúlt két évben a taggyűléseken minden olyan témával foglalkozunk, amely alapvetően fontos volt a tagozat életében. Főleg az első időszakban, amikor még nem voltak szakbizottságok, feladatukat teljes mértékben a taggyűlések töltötték be. Foglalkoztunk az oktatás tárgyi és személyi feltételeinek biztosításával, a káderpolitikával, a hallgatók ideológiai nevelésével, az oktatási eszközök megteremtésével. Most már működnek a szakbizottságok, és ezért a taggyűléseket is ritkábban tartjuk. Akkor havonta kétszer is szükségét éreztük, hogy összejöjjünk, most viszonylag kevesebbszer, de nagyobb horderejű feladatokat tűzve napirendre — nem átvéve az állami feladatokat — szervezzük a taggyűléseket.

A politikai munka feltételei jók, aktív, fiatalos lendülettel dolgozó párttagjaink vannak. Általában egy oktatóra több feladat is jut. Nincs is olyan, aki ne vállalna valamilyen megbízatást. Természetesen ideális körülményeket soha nem lehet produkálni, de a kezdethez képest jelentős a fejlődés ezen a téren.

— Milyen kapcsolat van a pártszervezet és az állami vezetés között?

— Kapcsolatunk az állami vezetéssel alapvetően jó. A kapcsolatok formáját és módját már az indításnál ki kellett alakítani. Minden jelentősebb kérdésről tájékoztatjuk egymást. Vita ugyan sokszor adódik, de utána a vezetés egységes álláspontot képvisel.

A kapcsolat formáit menetközben is alakítjuk, hogy minél hatékonyabb legyen. Ennek megfelelően hoztuk létre a tanszékvezetői értekezletet, melyen jelen van a párt, az állami és a szakszervezeti vezetés és a tanszékvezetők.

— Hogy alakult a pártépítő munka az oktatók és a hallgatók körében?

A taggyűlésen sok szó esett a párttagfelvételről, és az elhangzottak alapján azt az elvi álláspontot fogadta el a tagság, hogy csak annak a tagfelvételével foglalkozik, akit legalább egyéves munkáján keresztül sikerült megismernie.

Az 1972—73-as tanévtől értek meg a feltételek alapvetően, hogy pártépítéssel megalapozottan foglalkozhassunk. Az elmúlt tanévben egy fiatal oktatót vettünk fel. Jelenleg négy oktató felvétele van folyamatban. A hallgatók körében az elmúlt tanévben kezdtünk ezzel foglalkozni. Most hat hallgató tagfelvétele intéződik, s remélhetőleg a közeljövőben létrehozhatjuk a hallgatói pártcsoportot.

— Milyen feladatot jelent a pártszervezetnek a KISZ-szervezet irányítása, segítése?

— A hallgatók ideológiai és politikai tevékenységének fejlesztését pártszervezetünk lényeges politikai feladatának tekinti. Ez számos problémát is jelent; elsősorban azért, mert nem alakultak még ki a KISZ-munka formái. A hallgatóknak nem votak az egyetemi élettel kapcsolatos tapasztalatai, s az évfolyamok fokozatosan nőnek fel a feladathoz. Sok segítséget adott, különösen az első két évben, ehhez a munkához a pártszervezet és általában az oktatók, de nem utolsósorban az anyaegyetem KISZ-szervezete. Az oktatói dolgozói KISZ-szervezet fő feladata a hallgatói KISZ-esek patronálása. Pártvezetőségi ülésünkön, amikor a hallgatókat érintő kérdésekről tárgyalunk, rendszeresen részt vesz a KISZ-titkár vagy helyettese.

A KISZ-munka segítése céljából pártszervezetünk kezdeményezésére kérdőív formájában felmérést végzünk a hallgatók körében. E kérdőívek feldolgozása alapján a hallgatók véleményéről minél szélesebb körűen szeretnénk informálódni és azokra a problémákra választ keresni, amelyek őket foglalkoztatják az oktatással és a KISZ-munkával kapcsolatban.

Noha pártszervezetünk úgy értékeli, hogy a KISZ-szervezet minden szempontból fejlődött de a KISZ-tagság időnként megnyilvánuló passzivitása ellen még komolyan fel kell venni a harcot. Remélhetőleg azonban, mire a IV. évfolyam elhagyja az egyetemet, addigra már a KISZ-munka formáit. módszereit stabilizálni lehet.

— Milyen a tagozat kapcsolata a városi pártbizottsággal?

— Pécs egyetemi város, éppen ezért kiemelten foglalkozik az egyetemek és főiskolák problémáival. A városi pártbizottság különösen sok segítséget nyújtott és nyújt a tagozat működési feltételeinek biztosításához. Titkári szinten rendszeresen látogatják egyetemünket. A felsőfokú intézmények állami és pártvezetőit összehívják, és a problémákat együttesen beszéljük meg. Különösen nagy gondot fordítanak az egyetemek közötti kapcsolatok szélesítésére. A közelmúltban is sor került egy ilyen megbeszélésre, melyen részt vettek a KISZ-vezetők is, ahol az együttműködés további bővítésére és fejlesztésére, a kölcsönös támogatásra számtalan javaslat született. Többek között itt hangzott el, hogy Pécsett a főiskolák és az egyetemek hallgatói számára lehetővé kellene tenni, hogy fakultatívan egymás előadásait látogathassák.

— Hogyan vélekedik Pécs városa a tagozat eddigi tevékenységéről?

— A tagozat akkor tudja a szerepét betölteni igazán, ha szervesen bekapcsolódik a város dél-dunántúli társadalmi és gazdasági életébe. Éppen ezért a közelmúltban szocialista szerződést kötöttünk Baranya, Tolna és Somogy megyével, melynek természetesen politikai súlya van. Részben szakértői véleményezést adunk, részben pedig hozzájárulunk a vezetőképzésükhöz.

E kezdeményezések mellett sem lehet nyilván olyan súlyunk, szerepünk, mint a nálunk nagyobb és komoly múttal rendelkező egyetemeknek. Mindenesetre jó dolog az, hogy tudnak rólunk, ismernek bennünket, igénybe veszik segítségünket. Arra törekszünk, hogy erőnkhöz, képességeinkhez mérten vállaljunk feladatokat és azokat úgy oldjuk meg, hogy megfelelő értékítéletet alkossunk önmagunkról, s erre késztessük mindazokat, akik a tagozat oktatói, nevelői, tudományos és politikai munkájáról mondanak véleményt.

Egy oktató „ars poeticája"

Dr. Zinhober Ferenc egyetemi tanár a közgazdaságtan tanszék vezetője. A felszabadulás után kezdte a továbbtanulást 24 éves korában. Az akkori Közgazdasági Főiskolán végzett 1950-ben. Ahogyan ő fogalmaz: „praktikus meggondolásból", nem volt még öt éve az egyetemre. Először az Eötvös politikai gazdaságtan tanszékén dolgozott. 1957-ben megbízást kapott a pécsi egyetem marxizmus tanszékének újjászervezésére. Szocializmus politikai gazdaságtanát adott elő, arról a katedráról, ahonnan az előző napon még polgári elméletek hangzottak el. 1959-ben megvédte kandidátusi értekezését, 1965-ben egyetemi tanárrá nevezték ki. Most 45 éves.

Több mint egy évtizedig vezette a jogi kar marxizmus tanszékét, s mikor a Közgazdaságtudományi Egyetem pécsi tagozata megalakult ott kezdett dolgozni. Már beszélgetésünk előtt kérdezősködtem, elmondták, hogy a hallgatók tisztelik tudásáért, oktatói magatartásáért, bár szigorúnak tartják, a vizsgákon tartanak tőle.

A változásról kérdezem, amelyet az oktatási célok megújulása hozott a munkájában. Örül a magasabb óraszámnak, a többféle közgazdasági tárgynak, s hogy mindezt már teljességre törekedve tölthetik ki, hézagpótló hivatkozásoktól megtisztított elméleti közgazdaságtannal. Világosabbá váltak az oktatói feladatok, ugyanakkor élesebben kell látni, hogy a hallgatók milyen hivatásra készülnek, s ehhez milyen mélységű és jellegű ismeretanyagra van szükségük.

A jelenlegi pg. tanítás gyengéje, hogy a szocializmus politikai gazdaságtanára való áttérés során a tárgy iránti érdeklődés megcsappan, az átmenettel foglalkozó fejezetek nem elég kidolgozottak. Egész nyáron készült ezekre az előadásokra és bízik benne, hogy a mostani másodéveseinél ezt a törést sikerült elkerülni. A közgazdász szellem számára sok újat hozott. A közgazdász lét lényege az állandó kritikai szemlélet a változtatni, javítani akarás szüntelen igénye. Kárt okozna, ha nem nevelné gerincessé, véleményét nyíltan kimondóvá a hallgatóit. Az, hogy őket alkotó, gondolkodó, demokratikus szellemben kell nevelni nem csak politikai-, egyben speciális szakmai igény is. Az oktatott anyag és a módszerek megválasztásának ez az egyik alapvető szempontja. Magát ezt a szellemet igyekszik a szakképzés szerves részévé tenni.

Oktatói „ars poeticája": részt venni és vállalni a jövő közgazdász generációjának nevelésében, azzal a céllal és tudattal, hogy az ő munkájuk segítségével olyan szakaszba lép majd az ország, melyben a jelenleginél gyorsabb, hatékonyabb növekedést ér el.

Tudományos diákkört vezet, a kör tagjaival személyenként foglalkozik. Szüntelenül figyel diákjaira; keresi azokat, akik eredményesen foglalkozhatnának elméleti közgazdaságtannal.

A nevelési feladatokból a közgazdászok között több hárul rá, mint korábbi egyetemén. A gyerekek zöme kis falvakból, vidéki városkákból való, a munkás-paraszt származásúak aránya meghaladja az ötven százalékot. Fogékony elmék, s érzékeny lelkek ők, akik között nemcsak lelkiismeretes oktatást, de szélesebb körű kultúrmunkát is kell végezni.

Szeretném kikerekíteni a rajzolódó portréját tudományos kutatási tevékenységével.

Témája az újratermelés és a növekedés, technikai-gazdasági relációk. Most kezdett hozzá a népgazdaság alapvető arányossági törvényeinek vizsgálatához, ebből a témából készül megírni akadémiai értekezését. Ehhez azonban még matematikával kell foglalkoznia, ebből az ő generációja annak idején kimaradt. Sajnálkozik, hogy legfrisebb kutatási eredményei is hat—nyolc évesek. Gyógyíthatatlannak látszó súlyos szívbetegsége évekre elvonta energiáját, megbénította ambicióját. Egy éve, amikor már minden reménnyel felhagyott, sikerült meggyógyítani. Azóta újjáéledtek oktatási és tudományos tervei, szeretné behozni lemaradását — minden energiájával dolgozik.

Zsembery Ágnes

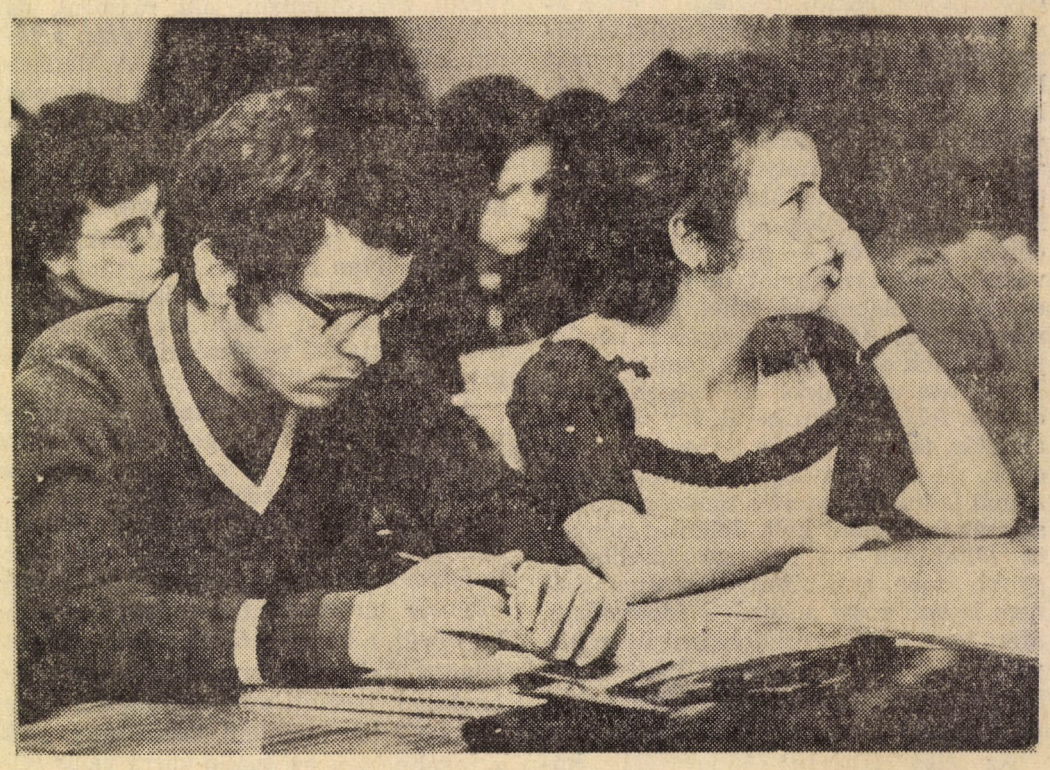

Előadáson. **Fotó: Bajusz**

Közgazdászképzés Pécsett

AZ OKTATÁS CÉLJA

Mint ismeretes a vállalatoknál jelentkező közgazdászhiány az új gazdaságirányítási rendszer bevezetése óta még érezhetőbbé vált. A nagyfokú budapesti koncentráció következtében a vidéki vállalatok helyzete lényegesen kedvezőtlenebb (Budapesten található az ország közgazdászainak 70%-a). A helyzet évek óta nem javul, mert a budapesti vállalatok által meghirdetett állások száma több, mint a végzős hallgatóké. A probléma részleges rendezésére mintegy másfél éves előkészítő munka után 1970 szeptemberében kezdte meg működését Pécsett a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem kihelyezett tagozata.

A tagozat célja, alapvetően vállalati munkahelyek betöltésére alkalmas közgazdászok képzése, a mikroszférában jelentkező közgazdász szakemberek iránti igény kielégítése, tudományos kutatóbázisukat pedig a vállalagazdálkodás kérdéseinek tanulmányozására kívánják specializálni. A kihelyezett tagozat vonzáskörre jelenleg a Dél-Dunántúl (Somogy, Zala, Tolna, Baranya), bár végzős hallgatók még nincsenek, feltehetően a sokirányú kapcsolat hatására, elsősorban a környéken, illetve vidéki lakhelyükön fognak elhelyezkedni.

AZ OKTATÁS RENDSZERE

A képzési idő a nappali tagozaton 4 év, a hallgatók létszáma évfolyamonként mintegy 120 fő. Az I. évfolyamon a hallgatók az anyaegyetemével azonos egységes képzést kapnak. A szakosodás első fokozatára a II. évfolyam elejétől kerül sor, amikor a hallgatók a következő két szak között választhatnak:

1. vállalati tervező-elemző szak.
2. vállalati áruforgalmi és piacszervezési (marketing) szak.

A III. évfolyam elején kezdődik — mindkét szakon — a szakosodás második fokozata, az ágazati képzés (ipar, mezőgazdaság, kereskedelem).

A tanulmányi idő 60%-át fordítják az alapozó közös tantárgyak tanítására. A tervező-elemző szakon a tanulmányi idő 10%-át, az áruforgalmi és piacszervezési szakon a tanulmányi idő 20%-át teszi ki a szaknak megfelelő speciális tárgyak oktatása. A fennmaradó idő alatt kerül sor az ágazati gazdasági és technológiai ismeretek nyújtására.

A CÉLKITŰZÉSEK MEGVALÓSÍTÁSÁNAK ÚTJÁN

A pécsi oktatók elmondták, hogy a vállalati szakemberképzés és a tudományos kutatómunka célkitűzése szorosan összefügg egymással. Törekvéseik arra irányulnak, hogy e kettős követelmény megvalósításának személyi és tárgyi feltételeit minél előbb megteremtsék.

Pécsett a közgazdász hallgató hamar kezdi ismerkedését a gyakorlattal. Már az első évben olyan vállalatokhoz kerül, mint a két bázisvállalat a Kesztyűgyár és a Gépgyár, valamint a Baranya megyei Kiskereskedelmi Vállalat és a Pécsi Állami Gazdaság. Tapasztalataikról a második félév végén 8—10 oldalas dolgozatban számolnak be. Igen jók máris a tagozat kapcsolatai a Bőrgyárral, a Porcelángyárral, a Mecseki Szénbányászati Trösztt el, a Baranya megyei Üzemi Vendéglátó Vállalattal és a Bólyi Állami Gazdasággal. A kapcsolat kölcsönös, hiszen nemcsak a vállalatok segítik az üzemi gyakorlatokon, üzemlátogatáson, konkrét adatok rendelkezésre bocsátásán keresztül a tagozatot, hanem az oktatók is bekapcsolódnak felmerült közgazdasági problémáik megoldásába. A Kesztyűgyárban az oktatók hallgatókkal közösen végeztek készletminimalizálási feladatot, oktatók vizsgálják Tolna megye iparfejlesztési lehetőségeit és munkaerőforrását, megyei szakemberek bevonásával egy új termék bevezetésének problémáit dolgozzák ki a Tolna megyei Talajerőgazdálkodási Vállalatnál, vállalatgazdálkodási témákból szemináriumot vezetnek vállalatvezetők és főkönyvelők részére. E kapcsolatok a tudományos tevékenységét szolgálják, nem félállások és szinte azonnal visszahatnak a fő célra, az oktatásra. Pár hónap múlva indulnak be a szakszemináriumok alapvetően konkrét vállalati témakörökkel (bér- és jövedelemszabályozás, munkaerőgazdálkodás, költségszámítási módszerek, piackutatás, iparfejlesztés stb.) A szakszemináriumok meghirdetése előtt hallgatói véleményeket is bekértek és ezeket is figyelembe vették. Igyekeznek, hogy a csoportok létszáma sehol se legyen öt főnél magasabb, vezetőik főleg külső szakemberek, de a belső erők is inkább a tapasztaltabb, a gyakorlatban jártas oktatók közül kerülnek ki. Az üzemi gyakorlatok szervezése is már javában tart, nagy erőfeszítéseket tesznek a szakszeminárium és az üzemi gyakorlat szerves egységének megteremtésére. Elég nagy problémát okoz, hogy a hallgatók üzemi gyakorlatukat lakhelyükön végezhetik, így szinte az egész országra kiterjed a szervezés. Komjáti elvtárs, a vállalatgazdaságtani tanszékcsoport vezetője az utóbbi két és fél évben szerény számítások szerint is körüljárhatta volna ezzel az erővel az egyenlítőt. Ő és a többi hozzá hasonló lelkes és ambíciózus oktató a fő záloga annak, hogy az egyetem kihelyezett tagozata egyre jobban és maradéktalanabbul fogja betölteni hivatását, vállalati közgazdászok képzését a vidék számára.

—Ft—

Két TDK

Az elmúlt hónapokban több vita, kerekasztal-megbeszélés foglalkozott a TDK-körök szervezésének kérdésével. Ezek a viták itt folytak a pesti egyetemen arról, hogy legyen-e kör, vagy mindenki egyéni dolgozatokat írjon, Pécsett minden vita nélkül két kör is megalakult.

Idegen nyelv, reklámelemzés

Az egyik TDK-kör a Piacszervezési Tanszékcsoport mellett alakult meg. Elnöke dr. Zeller Gyula tanszékvezető, ezt csak azért érdemes megjegyezni, mert minden bizonnyal más súlya lesz egy olyan körnek, melyben a tanszékvezető is részt vállal, mint olyannak, melyet a legfiatalabb tanársegédre bíznak.

Persze minden szervezeti keretnél fontosabb az *a munkaterv*, aminek *megvalósítását már egy hete el is kezdték.*

Fiatal, másod-harmadéves hallgatók vesznek részt a körben — milyen „nagy elméleti" munkát tudnak ezek végezni, kérdezte nem is olyan régen valaki, amikor erről a körről beszéltem. Az egyik legfrappánsabb ötlet: *a rádióban és a tv-ben minden nap van reklám. Reklámszociológia pedig Magyarországon egyáltalán nincsen. Mi lenne, ha az egyik hallgató azt csinálná, hogy felveszi az összes reklámadást magnóra, és ezután egy bizonyos idő elteltével olyan gazdag anyagot tudnának közösen elemezni, amit egyébként sehol az országban be nem szerezhetnének.* Ha emellé még a reklámok társadalmi hatását is kutatnák — rendszeresen megkérdeznek egy kis „mintacsoportot" — máris *elindult a reklámszociológiai kutatás...*

De ez csak egy ötlet. Rendszeres *folyóiratfigyelést szerveztek*, azok szerint a srácok szerint, akiket kérdeztem, *érdekes az anyag, megéri azt a pár órát rászánni és lefordítani a cikkeket angolból, franciából.* Mert már *haladó hagyomány a Piacszervezési Tanszéken az idegen nyelvű cikkek olvastatása.* Ez először irtó kellemetlen mindenkinek, akire „rásóznak" valamilyen fordítást, de állítólag elég hamar bele lehet jönni.

Ezen kívül persze, ahogy haladnak a témák kidolgozásában, úgy egyre több időt fognak a már elkészült dolgozatok, pályamunkák megbeszélésével eltölteni. Ennek a hasznát bizonygatni felesleges.

Mire lehet számítani a körrel? A kör tagjai bíznak abban, hogy *lendületes, dinamikus szakmai vitafórum fog kialakulni itt.* Képesek is ennek megteremtésére. Ha sikerül összelopkodni egyéb hivatalos elfoglaltságukból annyi időt, hogy komolyabban dolgozhassanak, valószínűleg *érdekes és értelmes dolog fog kikerekedni még ebből a körből.*

Közgazdaságtani kör

A másik TDK-kör talán kevéssé tűnik lendületesnek és újat alkotónak, mint az, amelyikről az előbb volt szó, de ez az eltérés azt hiszem, hogy csak stílusbeli differencia. Ahogy az egyik tanszék stílusa alapvetően eltér a másikétól, úgy az általuk szervezett kör megjelenése is más. De ahogy az embereket sem csak stílusuk alapján kell megítélni, a tanszékek esetében sem ez a lényeges.

Itt is rendszeres összejövetelek terveznek és hasonló rendszerességgel akarják az irodalomfigyelést megoldani.

A hasonlóság a két kör között persze nem teljes és nem is lehet az, mert egy piackutatási és szervezési témákkal foglalkozó kör egész jellege más lesz, mint egy általános közgazdasági témákkal foglalkozó csoporté. *Itt kisebb a jelentősége az idegen nyelvű fordításoknak, de valószínűleg nagyobb súlyt fog kapni maga az elméleti kutatás. Már ez a különbség is behatárolja a két kör jellegét.*

Talán azt lehetne gondolni, hogy a piacszervezési tanszék mellett működő kör nagyobb vonzóerőt képvisel, mint az, amelyik a „száraz" elméleti közgazdasági témákkal foglalkozik. Ez azonban egyáltalán nincs így. *Éppen ennél a körnél fordult elő, hogy olyan nagy volt az érdeklődés, hogy limitálni kellett a létszámot, a — tanszék válogathatott a jelentkezők közül.*

Ezután a válogatás után igen heves kritikák érték a tanszéket. Beszéltem háromnégy hallgatóval, akik dühösen — elkeseredetten beszéltek erről. Akármilyen kicsi is egy tanszék kapacitása, az nem lehet ok semmiféle szelekcióra, semmiféle válogatásra. *Aki tudományos kutatással akar szabad idejében foglalkozni, arról nem lehet előre eldönteni, hogy alkalmas-e erre. Egy tanszék számára pedig csak dicséret, ha sokan akarnak foglalkozni azzal a tárggyal, amit ők tanítanak.* Nem lett volna szabad akár egy embert sem eltanácsolni a beindult TDK-körtől, semmiféle előzetes indoklással.

Összefoglalóan kellene még ezek után mondani valamit a pécsi TDK munkáról, de ez most még nagyon nehéz. Két kör alakult meg — megvannak már a kis harcok és viharok is köröttük — s ez persze még egészen a kezdet kezdete. Mit kívánhatunk nekik? Talán az eddigieknél is viharosabb, lendületesebb folytatást. Remélhetőleg még hallunk a pécsi Tudományos Diákkörökről.

Árva László

„A dél-magyarországi közgazdászhiány enyhítéséért"

Beszélgetések a kihelyezett tagozat szaktanszékein

Az egyetem pécsi tagozatán két szaktanszék működik. A Piacszervezési Tanszék és a Vállalatgazdaságtani Tanszék. Mint a beszélgetésekből is kitűnt, e két tanszék teljesen összehangoltan működik, programjukat is közösen alakították ki. A továbbiakban is el akarják kerülni, hogy kialakuljon a „szomszéd vár" szemlélet — azaz nem szeretnének tanszéki presztizskérdést csinálni az oktatásból. Céljuk az, hogy a dél-dunántúli „közgazdászéhség" enyhítésére minél nagyobb, gyakorlatban hasznosítható tudást adjanak át a hallgatóknak. Ez a gyakorlatra orientáltság határozza meg a tanszékek munkatársainak kutatómunkáját is. Szeretnének tartós kapcsolatokat kiépíteni a környék vállalataival — s ezzel lehetővé tenni azt, hogy a hallgatók már menet közben megismerjék a vállalati gyakorlati kérdések főbb mozzanatait.

Piacszervezési Tanszék

E tanszék vezetője *dr. Zeller Gyula* adjunktus. Mint mondta „speciális görbe utat járt be" addig, míg katedrához jutott. Húsz éves vállalati gyakorlattal rendelkezik, dolgozott szervezőintézetnél, volt tervezővállalatnál gazdasági tanácsadó. Igen gazdag tapasztalatait ebben a munkakörben tudja igazán kamatoztatni —, hiszen szívügyének érzi a jó vállalati szakemberek képzését. Tavaly doktorált, vállalati folyamatok szervezése, a vállalati működés korszerű koncepciója témakörből. Közvetlen munkatársai *dr. Orosdy Béla* tanársegéd, aki egyetemünkön marketing szakágazaton végzett; *Bíró Péter* másodéves gyakornok és *Szilágyi Zoltán* gyakornok, aki belker. szakon tanult. Egyelőre négyen látják el a tanszéki feladatokat, de decembertől számítanak *Lajtai Jánosra* is. Ő jelenleg a Nádor Szálló áruforgalmi csoportvezetője, a „szállodaipar és vendéglátás" témakörrel fog foglalkozni. Januártól munkatársuk lesz *Rekettye Gábor* adjunktus, aki jelenleg a Pécsi Kesztyűgyár komoly vállalati gyakorlattal rendelkező osztályvezetője.

Ez a hat fő egyelőre tudja majd biztosítani azt, hogy a negyedik évben is zavartalanul haladjon a tanszék munkája —, de a majdani létszámot kilenc főre tervezik.

Munkájukról *dr. Zeller Gyula* adjunktussal beszélgettünk. Összefoglalta az eddigiek során felmerült főbb kérdéseket.

— Szervezésoktatásunk alapvető feladata, hogy a hallgatók a vállalat működésének fő vonalait megtanulják. A második félévben már el akarunk oda jutni, hogy folyamatábrákat tudjanak készíteni, egységben lássák az egyeztetések, megrendelések, fuvarozás, stb. rendszerét. Sokszor az a baj, hogy nagyon szép elméleteket tudunk gyártani a gazdasági életben —, de a „hogyan" kérdése megoldatlan marad. „Nagy a tudós tudománya, de a macskájának elfelejtett enni adni" — írta valahol Arany János, s néha talán az oktatásra is igaz ez a mondat. Azt szeretnénk tehát elérni, hogy az elmélet alapján ismert célok megvalósításához szükséges eszközökről és módszerekről is képet kapjanak. Ismerjék a vállalati tevékenységcsoportokat, a forgalmi szférába tartozó kérdéseket —, hiszen a termelés gazdaságossága valahol a jó beszerzésnél kezdődik. Három féléven át tanítjuk a szervezés, tervezés, áruismeret tárgyakat, s a IV. évesek számára bevezetünk egy úgynevezett „tervszámítások" című anyagot. Ez szintetizáló tárgynak képzeljük, konkrét értékesítési tervek alapján a vállalatnál, mindennapos kérdéseket dolgoznánk fel. Például középtávú értékesítési tervet, reklámtervet készítene egy-egy csoport. Szeretnénk úgy kiépíteni a bázisvállalatokkal kapcsolatainkat, hogy ezek vezetői a tanszék mellett tanácsadók legyenek. Egy ilyen tanácsadói kollégium a gyakorlatban felmerült kérdésekkel való állandó kapcsolatot jelentené. Egyben lehetővé válna, hogy a szakszeminárium vezetők is onnan jöjjenek, ahol hallgatóink gyakorolnak.

— El akarjuk kerülni a formális szakszemináriumokat, kitalált témákat. Nagy erre felé a közgazdászéhség — így reméljük, a vállalatok is részt vállalnak a képzésben. Eddig is több külső előadót kaptunk —, s több esetben tettünk szakmai kirándulásokat.

— Alapozó tárgyunk a „Vállalati gazdaságtan". A két szaktanszék megállapodott abban, hogy ezt minden hallgató tanulja. Két féléven át általános kérdésekről van szó, rendszerelméleti közelítésben. A harmadik félévben vállalati piackutatás a téma — s csak ezután kerül sor az ipar, agrár- és belkervállalatok speciális problémáira. Ez a pesti oktatáshoz képest fordított szisztéma — tehát előbb van az ottani értelemben vett ágazat, s aztán a szak — úgy kénytelenek tanulni. A szemináriumokat esetjátékszerűen oldjuk meg. A könyvírók tudósok —, de a szervezés gyakorlat, amelynek megvannak a maga játékszabályai. Az elméleti szakirodalom és majdani munka közötti nyílást már itt az iskolában érzékeltetni kell.

— A Műszaki Főiskolán levő számítástechnikai tanszékkel is felvettük a kapcsolatot. Elvileg megegyeztünk, hogy napi problémáink megoldásán túl gépórákat is kapunk —, így a piackutatás és szervezés oktatásába bevonjuk a gépeket, s ezzel valóban intenzivvé tehetjük az esettanulmányos szemináriumokat.

— Szeptemberben „vállalat és piac" témából tartottunk koncentrált oktatást. Az első héten a négy fős teameknek idegen nyelvű irodalmat adtunk. Az irodalom kiválasztást nyelvtanárok és szakemberek közösen végezték. A negyedik héten minden csoport kiselőadásban számolt be témájáról a többieknek. A közbenső két héten „vállalati játék"-ot folytattunk, s ami az eredmény — egyetlen csoport vállalata se ment csődbe.

— Ami az anyag mennyiségét illeti — ez hallgatóink számára adottság. Azaz nincsenek felsősök, akik ijesztgetnék őket, hogy nekik kevesebb volt, s hogy ez elvégezhetetlen. Úgy látom, a kötelező irodalmakat általában elolvassák, s az előadásokat is körülbelül 80 százalék látogatja. Kétszer összehívtuk a hallgatókat baráti beszélgetésre, ahol ismertettük a tanszék koncepcióját. E tanévben viszont ők adtak ötleteket, javaslatokat a szakszemináriumi és alternatív témákra. Sok esetben egyezett a véleményünk — s néhányan olyan érdekes témákra hívták fel figyelmünket, amelyek talán eszünkbe se jutottak volna.

— A tagozat légköre — így a tanszéké is — most alakulgat. A közös „úttörő sors" rázza itt össze az embereket. Kevesebb a minőségi oktató, mint Pesten, hiszen a gyakornokokat is kénytelenek vagyunk mindjárt a mély vízbe dobni. Én is előbb jegyzetet írtam — s csak azután kezdtem a tudományos fokozatok megszerzéséhez. Szép dolog alapítónak lenni —, de néha bizony fárasztó. Előadásokat kell tartani a TIT-ben, segítünk a megyei vezetőképzésben is, jegyzeteket írunk a pártiskolának. Pécs 140 ezer emberével mindig vár valamilyen előadást — és ez is oktatás; no és ezekkel a munkáinkkal tudjuk a kapcsolatokat tartani, ami kezdő intézménynél nem kevésbé fontos!

★

Pécs mindig elől járt az oktatásban. „Physica, Art, Oeconomica, Jus, Medicina, Philosophia" hirdetik a feliratok a Tudományegyetem aulájának díszes ablakain az egyetem fakultásait. 1367-ben itt alapították az ország első egyetemét. Úgy látszik, Pécsett a törökök is kedvet kaptak az oktatáshoz, mert fürdők, imaházak mellett nekik is volt itt főiskolájuk. De érdekes történelmi bóklászások mellett a közgazdász pécsi „honalapítók" munkájában is sok izgalmat, újdonságot találhat a látogató. Rövid beszélgetésben a másik szaktanszék munkájába is bepillanthattam.

Vállalatgazdaságtani Tanszék

A tanszék vezetője, *dr. Komjáti Zoltán* docens, kandidátus. Kutatási témája: Termelékenység és műszaki színvonal. Tanszékvezető-helyettes *dr. Szűcs Pál* adjunktus. A harmadik „törzsgárdatag" dr. László Gyula tanársegéd. Ő az egyetem elvégzése után egy évig Szegeden dolgozott a Bevételi Igazgatóságnál, s 1970-ben került ide. Dr. Sipos Béla tanársegéd témája a vállalati szervezés, dr. Benyócz Iván gyakornok beruházási kérdésekkel, dr. Veress József készletgazdálkodás és a matematikai módszerek alkalmazásának témakörével foglalkozik. Poór József gyakornok és dr. Kamarás Károly tanársegéd szervezési kérdéseket

(Folytatás a 6. oldalon)

A Madáchban **Fotó: Bajusz**

Kollégiumi élet

Fotó: Bajusz

A Madách utcai diákotthon szinte teljesen a lányoké. Az Uránváros modern lakóházainak egyikében a diákok jól felszerelt lakásokban élnek. Egy-egy lakásban 8 hallgató, a nagyobbik lakószobában öten, a kisebbikben pedig hárman. A kollégiumban tett látogatásunk során a diákok elmondták, hogy mivel a kihelyezett pécsi tagozat létszámát tekintve kicsi, így a kollégiumi élet nehezen határolható el az egyetemen folyó mozgalmi munkától. A kedvezőtlen órabeosztás miatt a hallgatók egy-egy munkanap nagy részét az egyetemen töltik.

— Milyen kollégiumi rendezvények kerültek lebonyolítására?

Az egy-egy lakásra jutó nyolcfős csoportok kollektív tanulmányi és kulturális tevékenysége megoldottnak tekinthető. Az ilyen rendszerű szobabeosztás kedvez a hatékony tanulmányi csoportok kialakításának, az együttélő 8 ember szűkebb közösségi életének. Ugyanakkor ez a diákotthon hátrányokat is jelent. Egyszerűen nincs lehetőségünk — éppen egy nagyobb közös helyiség, például klubszoba hiánya miatt — az átfogó kollégiumi kollektíva kialakítására. Arról nem is beszélve, hogy az egyetemünkön tanuló diákok — annak ellenére, hogy kevesen vagyunk — három kollégiumban vannak elhelyezve. Már maga ez a tény is egy újabb korlátozó tényező.

— Ez azt jelenti, hogy egyáltalán nincs lehetőségetek a közös rendezvények lebonyolítására?

— Van egy kisebb klubszobánk, de ez nem elég. Nem marad más számunkra, mint az, hogy kollégiumon kívül, az egyetemen, vagy a városban próbálunk közös rendezvényeket szervezni. A kollégisták többségének színház-, filmklub-, hangversenybérlete van. Ez — ha önmagában értékeljük — nagyon szép. A diákok egy része azonban csak megveszi a bérletét, jelezve, hogy ilyen igényei is vannak, de a szabad idő annyira szétforgácsolt — részben az egyetem kedvezőtlen körülményei miatt, részben pedig azért, mert a gyerekek többségének senki sem segített a helyes egyetemi életformára kialakításában —, hogy azok hasznosítására gyakran nem kerül sor.

— Tartotok-e konzultációkat különböző — politikai, illetve szakmai jellegű előadásokat?

— Nem! Említettem, hogy túlságosan kicsi a klubszobánk. De tettünk kísérleteket. Meg akartuk hívni — a hallgatók kívánságának megfelelően — Ipper Pált. Kéthónapi hiábavaló könyörgés után ezt az elképzelésünket feladtuk. A megyei laptól — a diákok körében egyik legnépszerűbb újságírót, Marafkó Lászlót is kértük, hogy tartson nekünk politikai konzultációt a vietnami helyzetről — szintén kudarccal...

Szántszándékkal szakítom félbe itt a beszélgetést. Szántszándékkal azért, mert a diákotthon igazgatójának, diákvezetőinek és lakóinak érvelése — mint egy ördögi kör — újra és újra a helyi problémákhoz, a helyi adottságok korlátaihoz tér vissza. A diákok válaszaiból kitűnt, hogy fogalmuk sincs arról, milyen formában valósítható meg az oktatók és a hallgatók szakmai-tanulmányi együttműködése. Nem is sejtették, milyen óriási előnyt jelent az, hogy egy olyan új és kis egyetemről van szó, ahol az együttalkotásnak, mélyebb emberi kapcsolatoknak, a tanár—diák viszonynak szinte korlátlan lehetőségei vannak.

Kérdések halmazát tettem fel erről a Pécsett oktató tanároknak is. Az ő véleményük szerint, éppen azért, mert kis egyetemről van szó, feltételenül jobb a tanár—diák viszony. De elfeledkeztek arról, hogy ez a kapcsolat nem akkor értékelhető tartalmasnak, ha egyszerűen csak van, ha konzekvensen ragaszkodnak a felszínes „mindent megteszünk értük" állásponthoz, hanem akkor, ha tanár-diák a tanulmányi-szakmai munka területein túl emberileg is közel kerül egymáshoz. Ha számíthatnak egymásra — ami egy még most „cseperedő" egyetemnél nagyon fontos —, ha elképzeléseik nem ütköznek egymással, hanem szervesen összekapcsolódnak. Ha érveléseik nem egymásnak ellentmondva bizonyítják igazukat, hanem találkoznak azon a nehéz úton, amit még — akarva-akaratlanul — együtt kell megtenniök ahhoz, hogy a pécsi kihelyezett tagozat „önálló, felnőtt" legyen. Tévedés Pécsett bárkinek is arra gondolnia, hogy ő és néhány kollégája ennek a tagozatnak a megteremtője. Egy fájdalmas, keserves szülésről van szó, ahol mindenki — tanár és diák — vajúdik és egyben újjászületik közös gyerekükkel, a pécsi kihelyezett tagozattal.

Kocsi Margit

A dél-magyarországi közgazdászhiány enyhítéséért

(Folytatás az 5. oldalról)

tanulmányoznak, Sántha Attila tanársegéd pedig a növénytermesztés és állattenyésztés közgazdasági kérdéseit kutatja. A tanszék teljes „stábját" 10—11 főre tervezik — egyelőre ők kilencen látják el a feladatokat. Az előadásokat felváltva tartják — ki-ki saját témaköréből ad elő. Jórészt fiatalok, így ez számukra is gyakorlat, a továbbképzés, önképzés egyik lehetősége. Az első évben még nem volt jóváhagyott kész tantervük, így fejlődésük, az anyag kialakulása egykorú a tagozatéval. Munkájukról *dr. László Gyula* tanársegéddel beszélgettem.

— Valóban igaz, hogy szinkronban dolgozunk a másik tanszékkel, a „Vállalatgazdaságtan" jegyzet kialakításában szinte az egész tanári kar részt vett, a „Vállalati vezetés, szervezés, tervezés", tananyagot is közösen írtuk. Célunk a vállalat gazdasági folyamatainak felvázolása, az általános, közös jellemzők megragadása és bemutatása.

— Négy csoportunk volt mindkét félévben. A szemináriumokon az előadás és jegyzet anyagát dolgoztuk fel — esettanulmány jellegű munkára koncentrálton nyílt lehetőség.

— Sajnos, a jegyzettel a mi tanszékünkön is gondok vannak, csak decemberben lesz készen —, így addig stencilezett vázlatokat tudunk adni.

— Erős vállalatcentrikus képzést folytatunk mi is. Persze azzal, hogy előbb oktatjuk a fő vállalati jellemző tevékenységeket, s csak azután szakosodnak a hallgatók iparra, belkerre, agrárra — sok gonddal is jár, hiszen változtatás nélkül nem tudjuk használni a pesti jegyzeteket. De úgy érezzük, ezzel a formával kiegyensúlyozottabb a képzés, nincsenek karok és szakok között szakadékok. Szeretnénk valóban gyakorlat-centrikus, jó szakembereket képezni. A negyedik évfolyam beindítása arra is választ fog adni, hogy az ipari, agrár, belker ágazati szemlélet... meg tudjuk-e adni ezzel a képzési formával.

Fotó: Bajusz

PÉCSI ANZIKSZ

Fotó: Bajusz

Alulírott szerzők azzal az elhatározással kezdtük el ezt a cikket, hogy megörökítjük egy napunkat, amit Pécsett töltöttünk. Nem kerekítünk sem felfelé, sem lefelé, sem jobbra, sem balra. Egyszerűen leírjuk, amit láttunk.

Saját klub

II. Szulejmán korában a müezzin éppen déli imára ordította volna össze híveit, amikor megérkeztünk Pécsre. A rohanó tecnika századában kaftános bégek, turbános janicsárok helyett egyetemi fogadóbizottság várta kicsi, de lelkes csapatunkat az állomáson. Miközben a szálláshelyünkre mentünk, alkalmunk volt megtekinteni a várost. Szűk, zegzugos utcák, apró középkori épületek között néhány emeletes ház. Múlt és jelen sajátos keveredése. Pécs nagy múltú diákváros és három éve tovább bővült a felsőfokú intézmények széles skálája. Megkezdte működését a MKKE kihelyezett tagozata. A 48-as tér mellett szürke, komor épület bejáratához invitálnak kisérőink. Megérkeztünk. Aki már régi bennszülött, az tudja, hogy ez a Pécsi Jogtudományi Egyetem épülete és itt talált otthonra a MKKE pécsi tagozata is.

Rövid kis tájékoztatás a tanácsteremben, majd egy könnyű ebéd az orvosin, merthogy itt van a menza. Ugye mennyit szidjuk a „hazait", pedig az ott látottak alapján nincs ok a kesergésre. Az „étlapról" háromféle ételkülönlegesség közül válogathat a hallgató. Tarhonyáshús, paradicsomos káposzta, sült hús krumplipürével és erőleves pirított kenyérdarabkákkal. Érdeklődésünkre megtudtuk, hogy ez itt egy átlagos ebédnek számít. „Azok után, amit az Ifjúságban ettünk, nekünk nem tudnak rosszat főzni" mondja egy harmadéves lány. Sőt a zsúfoltság is enyhült.

Ebéd után szétszéledt kis csapatunk. Fotósunk az ajtóban szép lányokkal kezdett ismerkedni. Sikerrel. „Ha meg akartok tudni valamit, a toronyba menjetek, ott mindig van valaki." Mentünk. Emeletről le, emeletre fel, még az aulába is betévedtünk. Itt csak csendben szabad beszélni és lábujjhegyen járni, különben a fejünkre esik egy-egy része. A toronyszoba telis-tele volt. Két leányzó készült orosz órára, de a terem mégsem volt üres, élesre töltött tollú firkászok jegyzeteltek mindenfelé, és fotósunk minden átmenet nélkül vadul kattogtatott. Mi sem maradhattunk ki a buliból. Mindenre el voltunk szánva. Ezt bizonyítja, hogy később még oroszórára is elkísértük egyik delikvensünket. De előbb mesélt egy, s másról. Arról, hogy nemrég készült el ez a szoba, itt szoktak tanulni, beszélgetni, ha van egy-egy lyukas órájuk és hazamenni már nem érdemes. KISZ-klub lesz hamarosan, ha a kijelölt felelősök is így akarják. Ehhez persze ki kellene dekorálni a falakat, újságok kellenének és mindjárt barátságosabb lenne a „torony". A klub kérdése különben is fájó pont. Van ugyan egy közös klub a kesztyűgyáriakkal, de mégsem az igazi. Nem érzik magukénak, a kesztyűgyáriak is éreztetik velük, hogy csak megtűrt idegenek. Az egyetemekkel való kapcsolat az utóbbi időben kezd oldódni. „Szépen, békében megférünk egymás mellett, talán túlságosan is békésen." Bár kezdeményezések vannak, példa erre a jogász-közgazdász vetélkedősorozat. Majdnem nindenkinek van színház- vagy hangversenybérlete. Az orvosisok klubjába is el lehet menni szórakozni. De egy saját klub nagyon kellene...

Az oroszórán remekül éreztük magunkat, a légkör szokatlanul gyenge. Éppen dolgozatjavítás van, s akad két ötös is. Aki nem hiszi, járjon utána. Persze itt sem mindenhol ilyen rózsás a kép. Van ahol állandó stresszben élnek, mert nagy a követelmény oroszból.

Egy kis idő múlva azért otthagytuk az órát, jóból is megárt a sok. Irány a Rókus utcai kollégium, ahol sportszakértőnkkel van randevúnk.

Hogy is állunk azzal a sporttal?

A Rókus utcai épületben négy oktatási intézmény kollégiuma található. A közgázosoké a harmadik emeleten a jobb oldali folyosórész. Semmi több. A fiúk négy- és hatágyas szobákban laknak, a berendezés és a méretek katonásak. A kollégium régebben laktanya volt, s ennek szelleme még ma is kisért. A tv-t csak akkor és addig nézhetik, amíg a középiskolásoknak is meg van engedve, a sportpályát is csak a műszakisok beleegyezésével használhatják. Kedves illetékesek, higgyék el, hogy a közgazdász is csak ember. (Ha nem is látszik rajta.) Nemsokára előkerül „emberünk" is, Gémesi Géza, a pécsi tagozat sportfelelőse. „Hogy is állunk azzal a sporttal?" Hozakodunk elő a kérdéssel. „Utoljára tavaly fordult elő itt Pécsett, hogy egy közgázos a PEAC (Pécsi Egyetemi Atlétikai Club) tagja volt. Pedig a sportkör tényleg jó lehetőségeket ad a sportolni vágyóknak. Sokan azt mondják, csak ezt a félévet ússzam meg, majd utána... A következő évben aztán minden kezdődik elölről. Pedig több élvonalbeli szakosztálya is van a PEAC-nak. A fiúknál néha még össze tudunk hozni egy évfolyambajnokságot, például foci, asztalitenisz, sakk, de a lányokat, miután elvégezték az első két évet és nincs már tornaórájuk, nehéz kimozdítani az ágyból. Nem csinálnak semmit. A PEAC-hoz jelenleg annyi közünk van, hogy az ő pályájukon tartjuk a tornaórákat és ezért az egyetem minden évben egy bizonyos összegű hozzájárulást fizet." Ahogy beszélgetünk, a szoba hamarosan megtelik. Az egyetemi életre terelődik a szó, „mulatságos" eseteket mesélnek. Tavaly előfordult, hogy az egyik előadóban az ablak mellett cigarettázott valaki és a beverő eső eloltotta a cigarettáját, vagy hogy a hálás falak mindmáig megőrizték egy-egy jól sikerült boncolás emlékét. (Az épület régebben az orvosisoké volt.) De hát ők is tisztában vannak a kezdeti nehézségekkel. Nagyon sokat kell tanulni, és hogy egyetemisták sajnos egyenlőre csak ebből észlelik. Kevés a szabadidő, nincs szabadnap, még délutánra is jut egy-egy ínycsiklandó óra. A termehiány komoly gondokat okoz.

Az elsősök kollégiumát hiába keressük, messze van a várostól. Külön kis csatát kell vívniuk a gólyáknak a helybeliekkel, hogy felférjenek a buszra. „Aki egy évet itt végigcsatázott, megérdemli, hogy bentmaradjon." Jó lenne egy egyetemi autóbusz. Nemcsak ezt, hanem a különböző kirándulási gondokat is meg lehetne oldani ezzel.

Majdnem eljött a Moldova

A „Madách" felé tartva egy rémhírt hallottunk, gyorsan leírjuk, nehogy valóság legyen belőle. Elterjedtek olyan hírek, hogy a jövőben „tanulókombinátokat" szeretnének létrehozni. Úgy képzelik, hogy az egyetemhez legközelebb eső kollégiumokban lesznek az „okosok", a legtávolabbiban pedig a gyengébbek. „Jó ösztönző a jobb tanulásra, s így majd meggondolják, mikor menjenek szórakozni." Ugye érdekes koncepció? Brrr! Azért ne vegyék komolyan, még ott fent sem! Útközben beugrottunk néhány „kihelyezett tanszékre" is. A Moccában senkit sem láttunk, olyan nagy volt a füst. Viszont kárpótlásul megismertük egy ismeretlen egyetemista kevésbé ismert, de örökbecsű sorait: „Pécs, Pécs, te mindenem, oh Mocca Presso elvitted utolsó ingemet". A rím kissé sántít, de mi azért tovább mentünk. Találkoztunk boldog közgazdászokkal is. A Sopiane söröző felől integettek és a „Jó szerencse'" felé tartottak.

A Madách utcai kollégium már kívülről is sokkal bizalomgerjesztőbb, mint a fiúké, belülről pedig össze sem hasonlítható. Itt megint a klubhoz kanyarodunk vissza. „A múltkor majdnem eljött a Moldova, de aztán szerencsére mégsem jött, nem tudtuk volna, hogy hova hívjuk." A pressoban való ücsörgés pedig diákzsebhez mérve túl drága.

Este, vacsora után a „klubban" találkoztunk újra. Van itt minden, tv, könyvszekrény, a falon reprók. Amolyan tisztaszoba ez, ahova csak ünnepnap teszi be a lábát az ember. Társalgó, klub és még ki tudja, mi minden egyszerre. Az asztalon sör, Cola, szendvicsek. Fogadást adnak tiszteletünkre. Előkerülnek a délutáni témák.

11 óra felé búcsút vettünk a társaságtól. ZH-írási kötelezettségeink haza, Pestre szólítottak.

Alulírott szerzők köszönik az Olvasó figyelmét. Reméljük, sikerült némi — ha távolról sem teljes — képet adnunk a pécsi közgázosok életéről.

Sebők—Földes

Plakát és portré

A koponya üres

szemekkel figyeli az eseményeket. Minden pénteken négykor ideültetik az asztalra, s megkezdődik a ceruza-, a szénsercegés, a papírsuhogás, emberek jönnek, emberek mennek nagy papírokkal a kezükben, rendezkedés, előkerülnek az ismerős képek.

A másik asztalnál Komjáti Ilona festőművész és grafikus beszélget egy ismeretlennel.

— Két éve alakultunk, többkevesebb sikerrel eljutottunk idáig. Nemcsak festünk és rajzolunk. Fő feladatunk a plakátművészet fejlesztése. Plakátot a kör minden tagjának készíteni kell, még így is nehezen tudunk eleget tenni a megrendeléseknek. A szabadonválasztott műfajok közül a szénrajz, az akvarell és a pasztell a legkedveltebb, de linóleummetszettel és olajjal is foglalkozunk.

Néhány fejtanulmányra mutat a falon. — Ezek itt a legújabb „termékek".

— Kiállításra kerülnek ezek valahol?

— Sajnos, arra nincs lehetőségünk, hogy állandó kiállítást nyissunk. Ez azért sem lehetséges, mert rajzolóink többnyire maguknak dolgoznak,

hazaviszik műveiket.

Mégis — tavaly ősszel volt egy kiállításunk, amivel sikerült bemutatkoznunk. Legközelebb jövőre, a Petőfi-ünnepségek keretében jelentkezünk.

Az asztalon Blázovics Anna, IV. évf. tanári C-szakos hallgató dolgozik:

— Írd meg légyszíves, hogy nagyon fel vagyunk háborodva. Eltűnnek a plakátok — abbahagyja a munkát.

— Pedig ez így nem mehet! A plakátversenynek még nincs vége, eltűnnek a versenyző plakátok is. Nem tudom ki viszi el őket, de megdöbbentő: ma is mentem ebédelni, és a legújabb plakátomnak nyoma veszett. Az étterem lejáratától viszik el mindig!

— Ez azt jelenti, hogy jók a plakátok. Valakinek, aki gyűjti, megtetszett, és hazavitte. Őszintén szólva színesek és érdekesek ezek a beszélő képek, jól tükrözik az egyetemi életet.

Az asztal másik végén Vaskó Anikó IV. évf. rajzol.

— Mikor kezdtél itt dolgozni?

— Három hete. Eddig úgy éreztem, nincs időm, és nem kerestem ezt a lehetőséget.

— Voltál a Chagall-kiállításon?

— Igen. Nem voltam túlságosan elragadtatva. Sokaknak ez a véleménye.

— És hogyan illeszkedtél be az itteni közösségbe?

— Itt nincs olyan közösség, nem is lehet, mint például az énekkarnál, vagy az irodalmi színpadnál. Itt egyéni „produkciók" születnek, egymástól majdnem teljesen függetlenül, nincs ami összefogná a csoportot.

— Szerinted,

hogyan fér össze

ez a színes, humanista világ a közgazdaságtan mindennapi szárazságával?

— A kettő tökéletesen összeforr egy egésszé, ami vagy inkább aki én vagyok. Ez ellensúlyozza azt, és fordítva. Ha nem így lenne, egyoldalúvá, kiegyensúlyozatlanná válnék, ami nem lenne jó.

— Nem látok itt fiúkat. Miért?

— Nincsenek sokan. Illetve inkább úgy mondanám: mi többen vagyunk. Ők inkább „bedolgoznak". Megrajzolják otthon a plakátot és behozzák. Ne haragudj, már várnak...

Tovább rajzolnak a kezek, serceg a papír meg a ceruza, s az asztalon ülő koponya üres szemekkel mered az ajtóra.

Dobos Péter

Százéves üzenet Selmecbányáról

Az elsőévesek balekvizsgát tesznek, s az „isteni fényben tündöklő firmák karából" keresztapát és keresztanyát választanak maguknak. A keresztszülők Bacchusnak, Ceresnek és a többi pogány isteneknek nevében nevet adnak a baleknak. A balekból harmadévre firma lesz, negyedévre dicsőséges firma, ötödévre pedig isteni fényben tündöklő firma, aki nevet adhat az egyetem új balekjainak, A Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem legidősebb tanárai is voltak balekok, s szakestélyeken, diákrendezvényeken ők is régi baleknevüket használják, énekelnek, tréfálkoznak a diákokkal.

Nincs még nékünk elnökünk, elnökünk, elnökünk...

— kezdődik a szakestély, majd megválasztják a vezetőséget... Az elnök szavait a kontrapunktok visszhangozzák a terem túlsó végéből, a nótabíró „intonálja" a régi sördalokat, az erdész, bányász, kohász barátságot hirdető selmeci diáknótákat, ismert népdalokat, közben serényen dolgoznak a garatőrök, mindig ügyelve arra hogy a poharak tele legyenek. Az asztaloknál nincs beszélgetés. Figyelik a beszélőt, a nótázót, az emlékező tanárt, a sörpárbajozókat. Ha valaki beszélni akar, annak is másfél százada ugyanaz a szabálya:

— Vocem preco!

— Habeas! —válaszol az elnök.

— Mélyen tisztelt szakestély! Magas praesidium! — kezdi felszólalását,és utána jöhet a vicc, a tréfa, a kihívás vagy a dal.

A diákhagyományok jegyében gyűltünk össze Sopronban az ország félszáz egyetemről, november elején KISZ-vezetők, diákújságírók. A kétnapos tanácskozás megnyitó referátumát Szücs Istvánné, a KISZ KB titkára tartotta a diákhagyományok szerepéről és továbbfejlesztésének feladatairól ifjúsági mozgalmunkban.

— A KISZ VIII. kongresszusának egyik igen fontos gondolata volt, hogy mozgalmi tevékenységünk mércéje az, hogy mennyire tudunk az egyes fiatalokhoz, a hallgatókhoz eljutni. Mennyire tudunk személyre szólóan vezetni, mennyire tudunk a fiataloknak nemcsak tudatára, de érzelmeire is hatni.

A két nap vitáin tisztáztuk a diákhagyományok legfontosabb elvi és gyakorlati kérdéseit, megismerkedtünk más intézmények hagyományaival. Négy szekcióban folyt a vita, az egyiken általában a hagyományokról, a többin a mozgalmi hagyományokról, a szakemberképzés hagyományairól és a kollégiumi diákhagyományokról esett szó.

Mint egyszemélyes delegáció, sajnos, nem tudtam minden szekció ülésén részt venni, mindenesetre igyekeztem mindenre figyelni, mindenkivel beszélgetni, és az volt a fő szempontom, hogy milyen kezdeményezéseink válhatnak hagyománnyá, mit tehetünk ezért, milyen jó kezdeményezéseket vehetünk át mástól. Az a véleményem, hogy akár szakmai, akár mozgalmi, de szórakozási szokásainkban is van jó néhány olyan, ami lassan hagyománnyá, hasznos, haladó hagyománnyá válhat. Ha például jobban megszervezzük szakklubjaink (ipar, pénzügy, tanár, agrár stb) működését, továbbra is sikeresen megtartjuk poltáborainkat, szüreteinket, megrendezzük a gólyák akadályversenyét, a ongyosbált, a vetélkedőket, fogják még áldani neveinket, évjáratainkat a jövő közgazdászai, akik számára egyetemünk nemcsak oktatási intézmény lesz, de alma mater, ahova gyakran visszajárnak, örömmel találkoznak régi oktatóikkal, diáktársaikkal, és öregkorukban sem csak a múltat jelenti majd nekik az egyetem hanem a jelent is..

Halász Géza

Közgazdász

ról vitatkozott legutóbbi ülésén a KISZ VB. Hogyan segíti a lap a KISZ-szervezet munkáját, mivel és hogyan járul hozzá a politikai feladatok megvalósításához? Milyen szócsöve, propagandája tevékenységünknek? Képes-e felvetni hasábjain keresztül újat, érdekeset adó gondolatokat és módszereket az alapszervek tevékenységéhez? Ilyeneket kérdezett a szerkesztőtől és önmagától a KISZ VB.

A válaszok azt tükrözték: szeretjük és magunkénak valljuk az újságot, erényeivel, hibáival együtt.

A KISZ VB támogatja a Közgazdász azon törekvését, amelynek során az oktatással kapcsolatos tanulmányi problémákat, feladatokat is felveti, keresi azok megoldását, hiszen az oktatási színvonal emelése végeredményben az egész egyetem ügye.

Ugyanakkor törekedni kell arra, hogy még kivételes esetekben se térjenek el a cikk írói a valóságos helyzettől, nagyobb körültekintéssel, minden esetben a konkrét tényekre támaszkodva jelezzék a problémákat. Szükséges viszont az is, hogy az egyes problémákra az illetékesek minden esetben érdembeli választ adjanak. Rá kell mutatni arra is, hogy a problémákat elsősorban a hallgatók és a tanszékek közvetlen kapcsolatán keresztül kell megoldani.

Nem elhallgatható gond az, hogy nem elég szoros a kapcsolat a lap és a KISZ-vezetők között. Így aztán kevés az olyan cikk, amelynek írója közvetlenül részt vesz valamilyen akció irányításában és szervezésében. Ez a cselekvően részt vevő együttműködés hiányzik — mondotta a lap szerkesztőnője. Kritikája jogos, a KISZ VB-nek is meg kell szívlelnie. Erősebben kell a két szervnek kapcsolódnia egymáshoz. Elsősorban a KISZ profitálhat abból, ha a lap többet és színvonalasabban foglalkozik a szervezet elvi-gyakorlati kérdéseivel.

—T—

Számoljunk!

Kilencedikén este szüretelni indultunk Hegyaljára. Menzajegyemet sikerült hideg élelemre váltani, aminek nagyon örültem, míg bele nem néztem a zacskóba, amit a konyháról kaptam. És most számoljunk!

Hány jegyet váltottam be? Csütörtök: vacsora; péntek: ebéd és vacsora; szombat: ebéd és vacsora; vasárnap: ebéd és vacsora. Összesen három (3) ebéd és négy (4) vacsora. Na mármost! Mi állt a zacskóban? Jól tessék figyelni: 2 doboz „Alföldi húspástétom, 1 doboz üdülőkrém, 2 szelet (nem, nem darab! szelet) téliszalámi és végül 2 darab egyforintos csokoládé. Elkezdem a fogyasztást: csütörtök, vacsora — egy szelet téliszalámi; péntek, ebéd — húskonzerv, vacsora — a második szelet téliszalámi; szombat, ebéd — a kettes számú húskonzerv, vacsora — üdülőkrém; vasárnap, ebéd — a 2 darab egyforintos csokoládé, vacsora — majd csak kibírjuk.

Persze bizonyosan tudták, hogy kapunk a tsz-től ebédet. Akkor viszont azt is tudniuk kellett, hogy reggelit nem kapunk, tehát ugyanott vagyunk, ahonnan kiindultunk.

És ha még egyszer végiggondolom a számításokat, mindenkinek jó étvágyat kívánhatok!

— dobos —

APB

Az egyetem KISZ-bizottsága mellett működő APB feladata általánosan fogalmazva, a kari illetve alapszervi politikai munka javítása, segítése, a különböző szervek tevékenységének koordinálása, információgyűjtés a karok politikai munkájáról.

Ezekből az általános célkitűzésekből eredő konkrét feladatokat, az idei munkatervet november 10-én tárgyalta az APB. A célkitűzés hogyanjára vonatkozóan két példa a tervekből:

— „Az alapszervi politikai munka javítása érdekében módszertani ajánlás elkészítése — tematikai, bibliográfiai és előadó vitavezető-hálózat kiépítése."

— „Az APB dolgozza ki az alapszervi „politikai stafétát" irányítsa és szervezze lebonyolítását."

A politikai staféta lényege, hogy az egyes alapszervek (karonkénti bontásban) játékos, szórakoztató formában mérik össze felkészültségüket, ismereteiket. Egy-egy alkalommal két alapszerv áll szemben egymással, és a mindenkori győztes jut tovább, aki (meghatározott időn belül) választhat, hogy kit hív ki újabb ellenfélnek. A finisben a négy kari győztes alapszerv egymással mérkőzik.

Szerepelnek ezen kívül az APB tervei között a kari politikai munkát, a szakkiubok tevekenységét segítő és koordináló feladatok, kultúrális események népszerűsítését célzó figyelőszolgálat kiépítése, egyetemi ünnepségek megszervezése.

A feladatokat személyre szólóan a határidők megjelölésével és azzal a megjegyzéssel osztották szét, hogy mindezt megcsinálta az APB, akkor elkezdhet dolgozni!

TDK-dolgozatok témajegyzéke

AGRÁRKÖZGAZDASÁGI TANSZÉK:

1. A mezőgazdaságban felhasznált élő- és holtmunka hatékonyságának közgazdasági problémái.
2. A termeléshez lekötött álló- és forgóalapok megtérülése a mezőgazdaságban.
3. A mezőgazdaságban alkalmazott jövedelem-elvonási rendszer; a nettó és bruttó jövedelemérdekeltség összefüggései.
4. A mezőgazdaságban felhasznált termelőeszközök és a mezőgazdasági termékek árainak aránya Magyarországon és nemzetközi összehasonlításban.
5. A különbözeti földjáradék szerepe az árképzésben és a jövedelemelvonási rendszerben.
6. Az élelmiszeripari termékek korszerű fogyasztói térítésének feltételrendszere.
7. A területi tervezés és az élelmiszergazdasági termelés területi elhelyezésének problémái, ennek közgazdasági ösztönzőrendszer összefüggései, valamint a területi tervezés döntési rendszere az új gazdaságirányítási rendszerben.
8. A forgóeszköz-készlet normalizálására alkalmazható módszerek.
9. Az állami gazdaságok biztosítási rendszerének értékelése, továbbfejlesztési lehetősége.
10. A beruházások gazdaságosságának és hatékonyságának vizsgálati módszerei.
11. A termelési készletek önköltségen történő értékelésének problémái.
12. A termelési költségek optimalizálási lehetőségei az állami gazdaságokban.
13. A műtrágyafelhasználás hatékonyságának elemzési módszerei.
14. Az állami gazdaságok jövedelemelvonási rendszerének értékelése, azonosítása a termelőszövetkezetekével, továbbfejlesztési lehetősége.
15. A tsz-ek és állami gazdaságok eltérő termelésszerkezetéből adódó eszközhatékonysági és jövedelmezőségi különbségek bemutatása.
16. A korszerű üzemi és munkaszervezet kialakításának módszerei.
17. A mezőgazdaságban alkalmazott termelői árrendszerek közgazdasági problémái.

A színvonalasabb dolgozatokat a MEM, ill. az ÁGOK jutalmazza.

KÖZLEKEDÉS GAZDASÁGTANA TANSZÉK:

1. A személyszállítás minőségi színvonala növelésének társadalmi hatékonysága.
2. A vasúti kocsiforduló meggyorsításának módja és annak vállalati eredményre gyakorolt hatása.
3. A selejtezéssel kapcsolatos összes adminisztráció csökkentése, mind az állóeszközök, mind a készletek vonatkozásában a MÁV területén.
4. A gépjárműközlekedés üzemköltségei és a közúthálózat állapota közötti összefüggések.
5. A hosszú távú tervezés elméleti és gyakorlati problémái a városi közlekedésben.
6. Közgazdasági szabályozórendszer kidolgozása a magyar posta területén.
7. Vállalaton belüli — a könyviteli és statisztikai adatokon alapuló egységes operatív jellegű — információs rendszer kidolgozása, amely a vezetőket kellő gyorsasággal tájékoztatná a legfontosabb gazdasági eseményekről.
8. A közúti közlekedésben a gépjárművek üzemeltetése gazdaságosságának vizsgálata — a jelenlegi finanszírozási és elszámolási előírások mellett — a vállalat szempontjából, a nagyjavítások számbavétele mellett.
9. Új vasútvonalak létesítése műszaki és gazdasági elemzéssel (Bátaszék—Mohács, illetve Rudabánya —Bodvaszilas között).

PIACKUTATÓ ÉS PIACSZERVEZÉSI TANSZÉK:

1. Új termék bevezetését elősegítő televízió- és rádióreklám hatékonyságának vizsgálata.
2. A vevőszolgálati tevékenység hatékonyságának mérési lehetőségei.
3. Az ifjúság mint leendő bútorvásárlók elvárásai a bútorkínálattal szemben; keresletüket befolyásoló motívumok.
4. A Budapest környéki mezőgazdasági lakosság fogyasztási és vásárlási szokásai.
5. A lakossági zsíradékfogyasztás alakulása az elmúlt két évtizedben; a várható tendenciák és a korszerű táplálkozási struktura kialakítása érdekében kívánatos változások.
6. A személygépkocsi-gumiabroncs kereslet várható alakulása a IV. ötéves tervben, figyelembe véve a közúti járműfejlesztési program keretében jelentősen növekvő személygépkocsi-állományt. A keresletszámítás modellezési lehetősége.

Interpellációs nap

(Folytatás az 1. oldalról)

vább szélesíteni a kereteket. Hasznosnak tartaná viszont, ha a hallgatók nemcsak a szaktanszékük által hírdetett szakszemináriumokra jelentkezhetnének.

Vági elvtárs a jegyzeteket hiányolóknak válaszolt, elmondotta, hogy míg Amerikában szinte nem is ismerik a jegyzetet, nálunk jegyzetdömping van, és túlságosan nagy energiát köt le az oktatók részéről az állandó jegyzetírás.

A hallgatók a vizsgázások rendjéhez is hozzászóltak, egyikük javasolta, hogy ne egy tétel alapján vizsgázzunk, mert így a szerencse túl nagy szerepet játszik és felesleges izgalmakat okoz, helyesebb lenne, ha a szóbeli vizsga helyett mindenki átfogó dolgozatot írna, és azt kellene megvédenie. A komplex államvizsga például nagyon hasznos módszer, előbb kellene élni vele.

Bikics elvtárstól azt kifogásolták, hogy a technológia anyag túlságosan nagy részét köti le a IV. éves terv-elemző szakosok órarendjének, és egy általános műszaki szemlélet adás helyett csak a már egyszer középiskolában megszerzett műszaki ismereteket ismétli. *Bikics elvtárs* szerint a heti négy óra igaz, hogy egynegyede a hallgatók heti óraszámának, de abszolút értelemben nem találja soknak, inkább a 16 órát kevésnek.

Marosi elvtárs a tanárok és diákok kapcsolatáról beszélt, elmondotta, hogy ő a IV. éves hallgatókat már kollégának tekinti, akikkel közösen próbálja megoldani a feladatokat, nála puskázni is lehet, hiszen a vállalatoknál nem az a jó szakember, aki mindent tud (ilyesmi egyre elképzelhetetlenebb), hanem az, aki tudja, mit, hol keressen.

Az informatika tanszék vezetőjétől azt kérdezték, *miért nem később oktatják a Fortrant. Kiss Imre* elmondotta, hogy éppen ellenkezőleg, *a jövőben* még előbbre, *az első évre szeretnék hozni, hogy a hallgatók későbbi tanulmányaik során használni is tudják,* elképzelhető például az analízisfeladatok programba írása.

Még sok jelentkező volt, amikor úgy fél tizenegy felé *Ollé Lajos megköszönte a KISZ-nek az interpellációs nap szervezését,* örömmel vette a sok kérdést, hiszen *a kérdések, problémák felvetése mindenképen a tanárok-diákok közös ügyét, az oktatást és a tanulást szolgálja.* Hasznosnak találta a találkozás formáját, és remélte, hogy a jövőben is sor kerül hasonló rendezvényekre, de *kérte a hallgatókat, hogy problémáikkal ne várjanak a következő interpellációs napig, hiszen a tanszékek ajtaja mindenki előtt nyitva áll,* és így azonnal intézkedni tudnak.

Farkasházy Tivadar

„Butik”!

Mi buták, ő boutique. Meg Modi, meg Kitty, meg Clara. Meg minden. Mi keresünk, ő kínál. Piac. Papagájtollak. Mi tollunk, ő tollasodik. Egy kőbalta egyenlő egy rőf vászon. Két rőf vászon egyenlő egy nadrág. De szűk. De reped. Egyenlő semmi.

Egy boutique, két boutique, száz bolond. Pénz. Sok pénz. Ész. Kevés ész. Fiatal butik, öreg butik. Divat. Megbotlik. Kiütik. Rászámolás: zöld, piros, lila, cinóber, hupikék, okker, bordó, csiricsáré.

Mi...nőség. Ő...körség! Kirakat. Berakat. Udvari bolond. Utcai bolond. Sima bolond. Dupla, vagy semmi. Dupla ár, semmi anyag. Nyakkendő, zsebkendő, bőkkenő. Választék. Ami belefér. Aszkétaváll. Gilisztatermet. Sovány tüdő. Nádszál gyomor. Prés. Satu. Úthenger. Lehengerlő választék. Fék.

Szem. Kocsány. Az anyját! Mi lesz itt megfizetve?! Menő fej. Jövő láb. Százlábú. Cipő. Cipőtalp. Kopás. Futás. Lótás. Táska. Zseb. Üres. Ötös találat. Nyolcas méret. Tár. Lomtár. Pénztár. Bár. Habár!

Buuuuuuuuu! Tik. Tak. Harisnyanadrág. Kutyabőr. Műbőr kutya. Toronyóra lánccal. Lánc toronyórával. Minta. Hinta. Virág. Nincsen ing virág nélkül. Hej! Komámasszony, hol az áru? Turkálás. Gyűrődés. Selejt. Mi lejt. Lejt ő. Üzlet. Ez lett. Négylevelű lóhere.

Mi jövő? Ő jövő! Hiánycikk. Cikihiány. Nyugaton is. Kapu alatt is. Pincében is. Háztetőn is. Elidegenedés. Őskor. Középkor. Újkor. Múltkor. Jókor. Lázas kor. Téboly. Hangyaboly. Butikkor. Nahát akkor! Mikor?

Tormai László

Szóvá tettük intézkedtek?

Hát kérem, erre mondja valaki, hogy nincs gyors ügyintézés nálunk. Méghogy fittyet hánynak a kritikának! Akik kételkednének, azoknak bizonyságul.

Olvasták a múltkori számban a „Jééé, egér” című remek kis írást. Nos, mit szólnak hozzá! Hát nem felháborító! Az embert szemberöhögik az egerek a menzán. Mégcsak nem is fehér, hanem közönséges szürke egerek. És viháncolnak a kenyereskosárban. Megdézsmálják a kenyeret. Igaz, néha csak ők képesek megrágni, de azért mégis! De ne is beszéljünk róla többet, hiszen intézkedtek. Néhány nap óta megjelent az étkezdében a macska.

Aranyos kis ciculi. Gyönyörű példány. Szép, kövér, látszik, szorgalmasan egerészik. Biztosan alaposan a fejére olvastak odafönn. Már többször is találkoztunk. Néha ebéd közben is felkeres. Én Cirminek szólítom. Kedves, ragaszkodó állat. Nem bánt senkit. Nem értem, miért kapják a lábukat a nyakukba a lányok, ha megjelenik. Nagyon a szívemhez nőtt, de tegnap csúnyán megijesztett. Képzeljék el, a kis bohó felmászott a szellőztető kürtő tetejére. Tudják, ott, ahol az ebédet osztják, hátha ott is van egér. Büszke voltam rá, milyen bátor, milyen merész, de féltettem is. Mi lesz szegénykémmel, ha beleesik valamelyik levesesedénybe? Nem tud úszni, és különben biztosan ő sem szereti, ahogy itt csinálják a csontlevest. Kérem hát az illetékeseket, feszítsenek ki kis kedvencem érdekében biztonsági hálót a kürtő alá. Nagyon szépen köszönöm. Tisztelettel egy állatbarát.

Sebők János

Állatkerti újdonságok

Új, mini elefántot kapott az Állatkert. A kis elefánt (mely még nőhet is) csak mikroszkóppal látható. Megérkezése után rögtönzött sajtótájékoztatót tartott, amelyen leszögezte, hogy ennyi állatot még nem látott egy rakáson. Kifejezte abbéli kívánságát, hogy megélhesse a matuzsálemi, és elkerülje az angol kórt.

★

Két, vadonatúj zsákbamacska érkezett az Állatkertbe. Mint az illetékesektől megtudtuk, ennél többet egyelőre nem tudnak róluk.

★

Új lófajtát fedezett fel Loló professzor, a híres lófajta felfedező. Az új állatot, melynek két lába van és korántsem olyan új, mint sokan hiszik Talpnya Lónak, latinul nyalibusznak nevezték el. Feltevése szerint nagyon elterjedt ez a fajta.

★

Mégegyszer a lovak.

Az Állatkert lovai minden reggel többször is meghallgatják magnófelvételről a Pata Pata című számot. Egyikük a közelmúltban így nyilatkozott a számról: Mennyi pata és mind a másé.

★

Az egyetem aulájában és a büfé előtt minden nagyszünetben rögtönzött állatóvodát rendeznek be. Mint a rendezők elmondták, a legkülönbözőbb állatfajtákat szeretnék bemutatni a közönségnek. A divatmajmoktól kezdve a gondolkodó papagájig, valamint a jómadaraktól az izompacsirtákig az állatvilág minden értékes egyede megtalálható lesz — igérték.

— efpé —

De jó nekem!

Kiléptem az Életbe. Így, nagy É-vel. És most jó nekem. Legalábbis így mondja mindenki. Mert most önálló, kereső ember lettem. Ez igaz. De.

Ha jobban meggondolom, nem is olyan fenékig mákostészta, ha az ember önálló. Eddig, mint az apám fia, öt forintért gyorsvonat első osztályon oda utaztam széles e hazában, ahová csak jólesett. Most, hogy rámszakadt az önállóság, mindjárt más. A különbségre a füzesabonyi személy papadján döbbentem rá. Bumm-tatt-ta, bumm-tatt-ta, kattogták alattam a kerekek negyvennyolc forint húszért. Biztosítás nélkül. De nekem azért jó.

Amíg egyetemre jártam, nem csináltam problémát abból, hogy beüljek-e a klubba egy fél cseresznyére, vagy ne. Általában beültem, ha volt egy huszasom. És általában volt. A jóisten tudja, honnan, de valahonnan mindig volt. Vagy legalábbis tudtam, hogy két-három nap múlva lesz. És arra már lehetett inni. Ma viszont? Önálló, kereső ember lettem, akinek a holnapra is kell gondolnia. Sőt. A jövő hónap harmadikára is, legközelebb ugyanis akkor adnak fizetést. És addig is el kell létezni valahogy. Úgyhogy ha most beülök a klubba, maximum egy colára futja. Aki már kósolta mind a kettőt, gondolom, tisztában van a különbséggel. De nekem azért jó.

Meg az egyetem és a munkahely között van más difi is. Az egyetemre, ha nem akartam, nem mentem be. Ide, tetszik, nem tetszik, be kell menni. Reggel fél nyolcra. De nekem jó. A kettő között egyéb különbség nincsen, mert csinálni itt sem kell semmit, meg az egyetemen sem kellett. De az egyetemen legalább lehetett.

És még valami. Az egyetemen nem kellett papucsban járni. De itt törődnek az ember lúdtalpával, és kötelező a gyógypapucs használata. Úgyhogy nekem jó. Nem lesz lúdtalpam. Itt ülök papucsban az írógép előtt, és azon gondolkodom, mitől is olyan marha jó nekem. Ja, persze, mert beléptem a bérből és fizetésből élők népes táborába. Fizetem a szakszervezeti díjat, veszem a Vöröskereszt Családi Lapját, és örvendezek, hogy ötven forint helyett száztizért kapom a buszbérletet. De egy kis önállóság ennyit csak megér, nem?...

—bors—

KÖZGAZDASZ

MARX KÁROLY
Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Felelős szerkesztő: Farkasinszky Tiborné
Budapest IX., Dimitrov tér 8.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Készült a Szikra Lapnyomdában

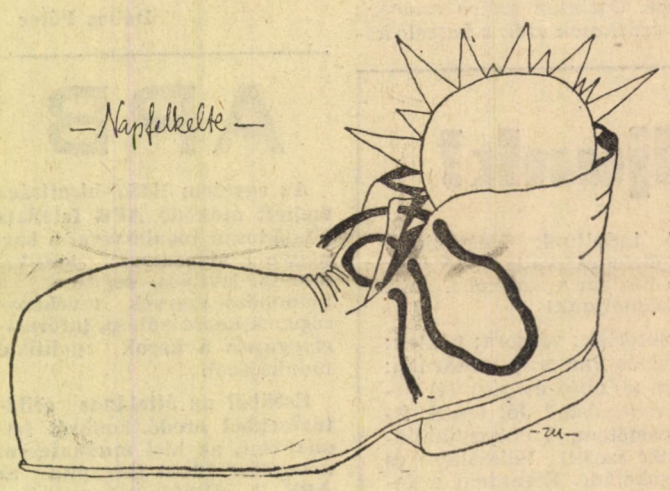

Halász Géza karikatúrája

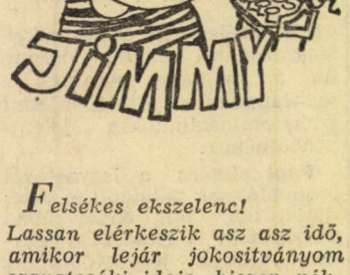

Felsékes ekszelenc!

Lassan elérkeszik asz asz idő, amikor lejár jokositványom szavatosáki ideje, hiszen vékzésem óta a köszkaszdasáktudomány óriási léptekkel halad ide oda. A réki etyetemi emlékek mekfakultak mint a Zöld Pofa szakálla ha kitör az óceánon a vad hetyi szél. Aszér néha etyet etyet előszedek asz eszem tokjából, hoty egyesztessem a mai viszonokkal. Emlékeszetem szürke ködében ijenkor vilákit a hold és néma menetként vonulnak előttem ifjú zarándoktársaim, akik aszóta már a köszgaszdasáki gyakorlat sürü dzsungelében vadásznak fiatal bakokra. Ám ekkor mék fetyvertelenek voltak, könytárba jártak hálni, oj mohó ityekeszettel szivták magukba a tudást mint akasztot ember a leveköt és oktatóik minden szava szentiránsként lebeget a táblán. Esz a mai nép viszon már nem ojan kiszolgáltatot és megalkuvó hanem ikaszi néphesz méltóan ijeszt és fenyeget.

Mekszerzék a pallosjogot, amit uty hífnak hogy halkatói demokrászia és élnek is vele. Már sok tanerőnek levákták a fejét, asz illetékesek alik tyőszik visszaragasztani. Országos ismeretsékeknek örvendő profeszorok soxor dadogva mongyák el saját mániájukat mer álandóan atól remeknek, hoty roszul rakosznak ety iktelen igét és a halkatósák kivonul asz ülésből tiltakozás gyanánt. Egyébkén érdekes módon a leknatyob tiltakoszás akor van ha jó filmek mennek a környesző moszikban. Asz etyik csoport már évek óta nem jár szántáspolitikai szemináriumra, mer a szemináriumveszető fejét antiesztétikusnak találták és a lánydiákok atól féltek, hoty születendő gyerekeik etől idegesek lesznek. Eszeknek a szegén szemináriumveszetőknek etyépkén félévenként alkalmasági visgát kel teniük, esz aból ál, hogy a diáksák körében kérdőiveket osztanak ki ijen kérdésekel:

1. A tanerő maka szerint: hüje — félhüje — idióta — nincs ki a kereke (mekfelelő aláhuzandó piros irónal)

2. A tanerő stilusát mijenek találja? nyers — bárdolatlan — együgyü — faragatlan — közönsékes (megfelelő aláhuzandó szürke irónal)

3. Nem gyanakszik e valamijen testi hibájára?

4. A csöngetéskor abbahaggya e a mekkeszdet mondatot vaty a diákság szabadidejének és orvosilak indokolt pihenésének rovására befejezi?

5. Ki szokot e tekinteni asz ablakon és müvel e más gyanus dolgokat?

6. Zaklattya e a tanerő kérdésekel Önöket?

7. Mit gondolnok mijen szándék lapankhat amögöt, hoty lelkiismeretesen és szakszerüen láttya el feladatát?

A kérdőiveket asztán összegyüjtik és akire valamijen elmarasztaló megjeddzést tettek asz röpül. Asz okosok persze nem teszik ki magukat ijen veszéjnek, hanem már éfkószben krumplicukorral, parmezánsajtal, fügével, datojával, kókuszdióval és más keleti csemegével kedveskedik a halkatósáknak. A kérdőivet kibocsátók aszonban ere hamar rájövének és most más aszelöt kiosszák mielöt a diáksák szeméjesen megismerné a gyanusitot alakot. A diák ity elfogulatlanul fénykép és önéletrajz alapján mondhat véleményt jövendő oktatójáról. Tuggya felsék nincs naccerübb dolok, mint amikor ijen nagyigényü a nép. Eszek a fiatalok már nem betokosodot szakbarbárok akarnak leni, hanem széleslátókörü emberek. Nekik ojan széles a látókörük, hoty a köszkaszdasáktudomány alik fér bele. Mer van it filmklub, ujsák, énekar, zenekar, tánckar. Hijába mongya a tanerő, hoty it elsősorban iparkar mek kereskedelemkar van, a diák ere aszt válaszolja, hoty Sivának is csak néty lába van, nem lehet mindent eccerre. A multkor az uluában kit fiatal egyén beszélgetését halkattam és képzejje fensék nem a tanerőket szitták hanem köszgaszdasáki kérdésekről beszélgettek, de asztán kiderült, hoty Képzőművészeti Főiskolások akik nem akarnak betokosodni. Egyébkén mint látja felséked az udvari fénképész alaposan megöregitet, de esz mék nem akadája annak, hoty a jövőben is maraggyak szives tudositója ugyis mint hejctes kiráj

Fülig Jimmy

SPORT

Több figyelmet érdemelnek!

Vegyes illúziókkal baktattam *a Kinizsi utcai csarnokba, az NB I-es röplabdás lányok edzésére.*

Azon meditáltam, *hogy miért van szüksége olyan csapatra egy egyetemnek, amely* — állítólag — nagyobb részt *„idegen” játékosokból áll.* Ugyanis azt zengték be nekem, hogy erről a csapatról nem érdemes az egyetemi lapba írni, mert van ugyan egykét egyetemista, de a többiek mind „idegenek”.

...Azért csak elmentem. És mint kiderült *nem volt igaza* az illetőnek.

Amikor megkérdeztem *Horváth Zoltán edzőt,* — aki már 5 éve van a csapatnál — *azonnal eloszlottak a kételyeim.* Felsorolt vagy tíz nevet a csapatból, akik az egyetemen dolgoznak vagy tanulnak.

Ez elég meggyőző érv volt.

Szerinte is általános vélemény az, hogy sok az idegen játékos. Pedig *alaptalan vádak ezek.*

Én elhittem, és remélem a kedves olvasók is elhiszik, hogy így van.

...De kezdjük előlről az eseményeket. *Az NB II. alsó kapujában tartózkodott a csapat,* amikor jelenlegi edzője átvette a csapat irányítását. Attól kezdve *egyenletes fejlődés következett. 1970-ben az NB II. bajnokai,* (!) *1971-ben az NB I. 7. helyét szerzik meg. Az idei bajnokságban pedig az 5. helyen állnak!*

Azt hiszem nem igen értek el még az egyetem sportéletében ilyen ragyogóan szép sorozatot! (?)

S. Nagy Lajos szakosztályvezető így összegzi az előrehaladás okát: *„Kiváló, fejlődőképes játékosokból áll a gárda,* akik mindent megtesznek a győzelem megszerzése érdekében. A szellem is kitűnő. És ezeken túl *dicséret illeti az edző munkáját,* akin nem kis mértékben múlott az, hogy itt van a csapat”.

Válogatottakat is ad a csapat. Jelenleg *Ecker Márta* és *Biszku Éva* kerettagok.

Az eredményekkel azonban fordítottan arányos a nézőszám alakulása. Hogy miért? Az ok: *akik „beszurkolták” a csapatot az NB I-be, közben itthagyták az egyetemet. A nézőutánpótlással tehát baj van,* pedig nagyszerű felüdülést, szórakozást nyújt egy-egy röplabdameccs. *Érdemes kimenni a csapatot buzdítani.* (Nem utolsósorban azért is mert az *egyetlen NB I-es csapatunk!*)

...Míg a nézőknél utánpótlásbeli problémák adódnak, nem így van az aktív sportolóknál. Ez is azt mutatja, hogy *híre van a csapatnak.*

A Testnevelési Tanszék fiatal tanárnője *Kelemen Erdréné edzi az utánpótlást.* Állandó jelenség, hogy *15—20 játékos jár edzésre.* És ez jó jel a jövőre nézve.

...Horváth edző bízik az 5. hely megszerzésében. A továbblépést azonban — a jövőre nézve — *nem látja teljesen biztosítottnak.*

Korlátozottság lép fel az edzőtáborozások tekintetében is, de vannak olyan objektív nehézségek, amelyek *lehetetlenné teszik a komoly alapozást.* Ilyen *a sok vidéki játékos, illetve a vizsgaidőszak kérdése.*

Ezeket a hátrányokat el kell ismernünk, és *annál többre kell becsülni a csapat teljesítményét, amit teljesen amatőr keretek között ért el.*

Véleményem szerint — nehézségeik ellenére is — még jobb helyezés elérésére is képes ez a gárda!

Kívánom, ezt játékosoknak, edzőnek, szakosztályvezetőnek egyaránt.

Sz. I. A.

3. hely!

Óriási küzdelemben dőlt el a kispályás labdarúgó villámtornán a Centenáriumi Kupa sorsa. A benevezett 32 budapesti felsőoktatási tanintézet csapatai között. A rendező Budapesti KISZ Bizottság ideális feltételeket teremtett a torna lebonyolítására. A nevezettek között 5 közgázos csapat is volt. Az elődöntők kieséses rendszerében az Ált. Kar és az I. évfolyam csapata nem tudott az első akadályon túljutni. Közeledve a döntőhöz egyre élesebb lett a küzdelem. A torna második napján a győztesek csoportjából a további selejtezők után az érmek sorsába már csak az Ipar Kar első csapata tudott beleszólni. Az elődöntőben azonban balszerencsés mérkőzésen kikapott, és a vereséggel nem jutott döntőbe. A harmadik helyért folyó küzdelemben az Ipar I-es csapat magára talál, lendületes támadójátékkal biztosítja győzelmét. Ezzel az Ipar I. együttese elnyerte a nagyon előkelő harmadik helyet, s az 1000 Ft-os sportszervásárlási utalványt és az emlékplakettet. Külön ki kell emelni Kovács Gy., Gorday F. és V. József lendületes játékát, mely a csapatot átsegítette a pillanatnyi hullámvölgyön.

Suszter

Ide figyelj, te beretvált képű

Ülök a fogorvosnál soromra várva, és olvasnék. Már régóta olvasnék. De nem olvasok. Mögöttem röpködnek a betűk. Kezem lassan ökölbe szorul. Mögöttem egy beretváltképű ül, és suttog. Illedelmes fiú. Nem beszél hangosan, azt nem illik. Hát suttog. Direkte kiválasztja a szavakat. Röpködnek az s, sz, cs betűk. Szemem elhomályosul.

Hol fáj — kérdem a beretváltképűt. Az elcsodálkozik és bizonytalanul arcára mutat. Nyomatékosan szájon vágom. Fáj még — kérdem tőle szelíden. Csak bámul. Kétszer körbecsavarom az orrát, és lefogom a szemét, hogy ne könnyezzen. Ez csak suttog, susmorog, sutkorászik, ahogy a torkán kifér. Kiállok a tengerpartra, felmegyek a hegytetőre, barlangba megyek. Elmegyek és kiüvöltöm magam. Kezembe gyűrődik a könyv. Jó, hogy hoztam ezt a könyvet. Lám, most olvashatnék. Meglóbálom a szekercét, meg a géppisztolyt. Le veled, te borotváltképű bagoly. A bíróság életfogytiglani suttogásra ítélte. Az ügyész súlyosbításért fellebbezett.

Igen, most odamegyek, és azt mondom neki. — Uram, te borotvált képű! Ha nem tátod ki azt a ronda pofádat, hát én széthasítalak, te nyavalyás. Könyörülj mirajtunk. Minden hiába. Az s betűk betöltik a szobát, már szivárognak ki az utcára, elöntik a tereket, behatolnak a lakásokba, és az egyesült seregek csapást csapás után mérnek tiszta csengésű ellenfeleikre.

Az intézetben csend van. Nyílik az ajtó, fehér köpenyes ápoló lép be rajta. Megint kezelésre visznek. Nem — ordítom, és kezemet védekezően magam elé tartom. A fogorvos rámmosolyog, és ajka szólásra nyílik. Szemüvegén keresztül megcsillan a lámpa fénye. — Ki a következő?!

Rejtő Gábor